

Դ. ՄԱՆՈՒԻԼՈՎԻ

ԿՈՄԻՆՏԵՐՆԻ ԳՈՐԾԿՈՄԻ
ՀԱՅ Կ(Բ) Կ ԴԵԼԵԳԱՑԻԱՑԻ
ԶԵԿՈՒՑՈՒՄԸ ՀԱՅ Կ(Բ) Կ
XVIII ՀԱՐԱԳՈՒՄԱՐՈՒՄ

Գ Ե Տ Հ Ր Ա Տ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԳՐԱՎԱՆՈՒԹՅԱՆ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹՅՈՒՆ
ԵՐԵՎԱՆ • 1939

ՊՐՈԼԵՏԱՐՆԵՐ ԲՈԼՈՐ ՅԵՐԿՐՆԵՐԻ, ՄԻԱՅՆ

Դ. ՄԱՆՈՒԵԼՈՎԻ

ԿՈՄԻՏԱՏԵՐԻ ԳՈՐԾԿԱՄԻ
ՀԱՄԿՐԻ ԴԵԼԵԳԱՑԻԱՅԻ
ԶԵԿՈՒՑՈՒՄԸ ՀԱՄԿՐԻ
XVIII ՀԱՄԱԳՈՒՄԱՅՈՒՄ

ՊԵՏՐՈՍ
ՔԱՊԱԺԱՆ ԴՐԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ՀՐԱՏԱՐԱԿՉՈՒԹՅՈՒՆ
ԹԵՐԵՎԱՆ • 1939

I. ՓՈՓՈԽՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ ՄԻԶԱՋԱՅԻՆ ԴՐՈՒԹՅԱՆ ՄԵԶ

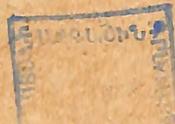
Ընկերներ:

Համակ(բ)Կ ԽVII և XVIII համագումարների միջև
ընկած հինգ տարվա ընթացքում դասակարգերի, ժո-
ղովուրդների և պետությունների կյանքում կատարվեցին
նշանակալից փոփոխություններ, վորոնք վկայում են կա-
պիտավատական սիստեմի բոլոր հակասությունների սրումը
և սոցիալիզմի աշխարհի ու կազմակերպմի աշխարհի միջև
յեղած անդրոնդի խորացումը:

Իր պատմական գեկուցումով, վորին անհամբերությամբ
սպասում ենին կուսակցությունը, մեր յերկրի աշխատավոր-
ները, ԽՍՀՄ բոլոր բարեկամները և բոլոր թշնամիները,
ընկեր Ստալինն ամենաարժեքավոր ներդրում կատարեց պե-
տության մասին մարքսիստական-լենինյան ուսմունքի մեջ,
ավեց միջազգային դրության իր խորությամբ չգերազանց-
ված մարքսիստական վերլուծությունը, ամփոփեց մեր յերկ-
րի սոցիալիստական զարգացման սպառիչ հանրագումար-
ները, ծագալեց այն վիթխարի հեռանկարները, վորոնք
բացվում են խորհրդային ժողովրդի առաջ նրա սոցիալիս-
տական հաղթանակների հետեանքով: Ընկեր Ստալինը ցույց
տվեց, թե ինչպես վիթխարի չափով առաջ և գնացել
ԽՍՀՄ-ն, լուծելով պրակտարիատի գիլտատուրայի ամե-
նագժիւարին խնդիրը—շահագործող դասակարգերի վերջնա-
կան լիկիդացիան և գյուղացիական միլիոնավոր անհատա-
կան տնտեսությունների գրավումը սոցիալիզմի սիստեմի
մեջ: Նա ցույց տվեց, թե այդ տարիների ընթացքում ինչ-
պես անշեղորեն տձել է ժողովրդական սոցիալիստական
տնտեսությունը, բարձրացել է աշխատավորության նյու-

Դ. ՄԱՆՈՒԼՅԱԿԻ
ДОКЛАД ДЕЛЕГАЦИИ ВКП(б) В ИККИ
НА XVIII СЪЕЗДЕ ВКП(б)

Армгиз—Издательство полит. литературы
Ереван 1939

11-28329ցր

թական և կուլտուրական մակարդակը, ինչպես ցեմենտիվել ե ԽՍՀՄ մեջ բնակվող ժողովուրդների յեղբայրությունը, ինչպես ծաղկել ե սոցիալիստական դեմոկրատիան խորհրդային քերկրում, ինչպես ամրապնդվել ե խորհրդային ժողովրդի բարոյական ու քաղաքական միասնությունը, աճել ե խորհրդային յերկրի հզորությունը և պաշտպանունակությունը: (Ծափահարություններ):

Հնկեր Ստալինը ցույց տվեց, թե ինչպես ԽՍՀՄ խաղաղության խմասուն քաղաքականությունը, վորը գուղակցված ե յեղել խորհրդային յերկրի սահմանների պաշտպանության գործում ցուցաբերված հաստատակամության հետ, լրտեսների և պատերազմի հրձիդների տրոցիստական-բուխարինական բանդայի անողոք ջախջախման հետ, համապատասխանել ե վո՛չ միայն խորհրդային ժողովրդի շահերին, այլև ամբողջ միջազգային պրոլետարիատի շահերին, բոլոր յերկրների ժողովուրդների շահերին:

Հնկեր Ստալինի գեկուցումը պատմական մի ուղենիշ ե, վորը նշանափորում ե ԽՍՀՄ թևակոխումը զարդացման նոր ըրջանի մեջ, անդասակարդ հասարակության շինարարությունն ավարտելու և սոցիալիզմից աստիճանաբար կոմունիզմին անցնելու շրջանի մեջ: Յեվ ԽՍՀՄ այդ վեճիսարի հաղթանակը, վորը համաշխարհային-պատմական նշանակություն ունեցող իրադարձություն է, ուժեղացնում ե կապիտալիստական յերկրների աշխատավորական մասսաների հեղափոխականացումը, համաշխարհային ռեակցիայի մեջ սարսափ ե առաջ բերում այն յերկրի հանդեպ, վորը, հակառակ կապիտալիստական շրջապատման բոլոր դավերին, իրականացնում ե ստալինյան յերրորդ հնդամյակը, վորը նոր վիթխարի քայլ ե նշանակում կոմունիզմի լիակատար հաղթանակի ճանապարհին:

ԱՆՑԱԾ ՀԻՆԴ ՏԱՐՈՒՄ Ի՞՞ՆՉ Ե ՏԵՂԻ ՈՒՆԵՑԵԼ
ԿԱՊԻՏԱԼԻՍՏԱԿԱՆ ԱՇԽԱՐՀՈՒՄ

Կուսակցության XVII համագումարում ընկեր Ստալինը, վերլուծելով կապիտալիստական անտեսության վիճակը,

ասել եր, վոր 1929—33 թ. թ. կրիզիսից հետո սկսված դեպքեսիան կլինի վոչ թե սովորական դեպքեսիա, այլ «հատուկ տեսակի» դեպքեսիա: Ընկեր Ստալինը, բնորոշելով միջազգային դրությունը, ասել եր, վոր իմպերիալիստական հակասությունների սրումն արդեն հող ե ստեղծել ուղամական ընդհարումների համար, վոր դորձը բացահայտ կերպով ընթանում ե դեպի նոր իմպերիալիստական պատերազմը: Ընկեր Ստալինի այդ վերլուծությունն ամբողջությամբ և լիովին հաստատվեց:

Կապիտալիստական արտադրության մակարդակը, վորը 1932 թվի ամենամեծ անկումից հետո իր բարձրագույն կետին եր հասել 1937 թվի կեսերին, 1938 թվին նորից իջակ 91 տոկոսի՝ 1929 թվի մակարդակի համեմատությամբ: 1929 թվից մինչև 1937 թիվ ժամանակաշրջանում արտադրությունն ավելացավ ընդամենը 3,5 տոկոսով, այնինչ արտադրության աճումը 1921—29 թվերի տնտեսական ցիկլի ընթացքում հավասար եր 49,5 տոկոսի: Այդ ցույց ե տալիս, վոր 1929—33 թվերի կրիզիսից հետո սկսված դեպքեսիան իրոք հատուկ տեսակի դեպքեսիա յի, վորին չհաջորդեց արդյունաբերության վո՛չ ընդհանուր վերելք, վո՛չ ծաղկում:

Անցած հինգ տարում զգալիորեն վատթարացավ կապիտալիստական յերկրների աշխատավորական մասսաների վիճակը: Կապիտալը կատաղի կերպով հարձակում ե գործում աշխատավորության կենսական մակարդակի վրա, առանձնապես Փաշխստական դիկտուրայի յերկրներում: Տեղի յի ունենում աշխատավաճիքի խիստ կրծատում և աշխատանքային որլա ավելացում: Գերմանիայում, որինակ, չնայած այն բանին, վոր հիմնական սննդամթերքների մանրածավաքները խիստ բարձրացել են, Փաշխստական դիկտուրան հաստատվելուց հետո արգելված ե աշխատավարձի վորեւ ավելացում: միևնույն ժամանակ Փաշխստական իշխանությունների կողմից աշխատավարձից կատարվող հարկադրական զանազան հատկացումները հասնում են 25—30 տոկոսի: Թրենքով սահմանված ե տասիամյա աշխատանքային որ,

իսկ արգյունաբերության առանձնապես կարևոր ճյուղերում, այսինքն՝ ամբողջ ուսմական ինդուստրիայի մեջ և Փորտլիֆիկացիոն աշխատանքներում—14-ժամյա որ: Այսպէս կոչված «աշխատանքային պարհակի» ճամբարներում հարյուր-հազարավոր յերիտասարդներ աշխատում են ջրավորի և որական 50 աշխենիդի համար: Ֆաշիստական իտալիայում ֆաշիստական դիկտուրայի ժամանակ մասսաների կենզական մակարդակն իջել ե գրեթե կիսով չափ: Հարեշական պատերազմից ի վեր սպառման սուր կրծատում և տեղի ունենում բոլոր հիմնական սննդամթերքների գծով: Յապոնիայում աշխատանքային որը հանում ե 12-ից մինչև 16 ժամի, և նույնիսկ 1929 թվի աղքատիկ դրույքները միջին հաշվով կրծատվել են ավելի քան 16 տոկոսով, թեև ապրուստն այդէ ժամանակի ընթացքում թանգացել ե 30—40 տոկոսով:

Անցած հինգ տարում գործադուրիների թիվը յերբեք 14 միլիոնից ցած չի իջել և 1938 թվի վերջերին հայավ 18 միլիոնի, չհաշված վո'չ գործադուրի բատրակների վիթխարի բազմամիլիոն բանակը, վո'չ մասնակի գործադուրիներին, վո'չ ել այսպիսի յերկրների գործադուրիներին, ինչպես Հնդկաստանը, Չինաստանը, վորտեղ ապրում ե կապիտալիստական աշխարհի բնակչության կեսը:

Առանձնապես ԱՄՆ-ում, Լեհաստանում, Ռուսիայում, Հարավային Կոմիտասական առաջական նաև գաղութներում վերստին սրվող ազրաբայյին կրիզիսն առաջ է բերում գյուղի և ավելի շերտավորում, պառակերներ և զարձնում միլիոնավոր գյուղացիների: Դրա հետ միասին տեղի յե ունենում քաղաքային մանր բուրժուազիայի քայլքայման ուժեղ պրոցես, առանձնապես ֆաշիստական յերկրներում: Այստեղ հատակն են իջել տասնյակ-հազարավոր արգյունաբերական և առեւրական մանր ձեռնարկություններ: Յապոնիայում միմիայն 1938 թվին, հումքի պակասի հետևանքով, փակվել են 88·305 մանր ձեռնարկություններ:

Կապիտալիստական յերկրների տնտեսական կրիզիսի, նրանց զարգացման ուժեղացած անհամաշխափության և կա-

պիտալիզմի ընդհանուր կրիզիսի խորացման հետևանքով ծայրահեղորեն սրվել են իմպերիալիստական պետությունների միջին առաջներում գոյություն ունեցող բոլոր հակառակությունները: Սրվել ե արտաքին չուկաների, աղեղեցության վլորտաների, գաղութների, աշխարհաժամանական մղվող պայքարը: Այդ պայքարն արտասովոր սրություն և ստացել Միջերկրական ծովի և Խաղաղ օվկիանոսի ավագանում, և ատինական Ամերիկայում, Հարավ-արևելյան և Հարավային Յեւրոպայում, հաղորդակցության համաշխարհային հիմնական ճանապարհների վրա: Ֆաշիստական պետությունները—Գերմանիան, Իտալիան և Յապոնիան—հարձակման են անցել միջազգային արենայում: Ֆաշիստ կառավարողները մտածում են արիշ ժողովուրդներին կողոպտերու միջոցով կարգավորել իրենց զորքերը, լիկվիդացիայի-ինքնթարկել ֆաշիստական ուժիմի ներքին զժվարությունները, կանխել նրա սնանկացումը: Ֆաշիստական պարագլուխներին հարկավոր են պատերազմներ, վլորվեսու նրանք ի վիճակի չեն կատարելու մասսաներին տված իրենց ընմագողիկ խոստումները, մասսաներ, վորոնք պահանջում են վո'չ թի թնդանոթ, այլ յուղ, վո'չ թե զրելուուտ, այլ հաց: Պատերազմը նրանց համար՝ մասսաների զժգուհությունը ճնշելու և նրանց հնագանդ պահելու միջոց ե: Նրանց հարկավոր են պատերազմներ՝ իրենց «հեղինակությունն» իրենց իսկ սեփական կողմնակիցների աշխում պահպանելու համար:

Ֆաշիստական այխանույրիստները շտագում են Հարձակման անցնելու, վորովհետև վախենում են ժողովրդական հակառակ շարժման աճումից, ֆաշիստական աղքեսիային ժողովարդների ցույց տված դիմադրութան աճումից և պատերազմի ֆաշիստական հրձիդների դեմ պայքարելու համար՝ միջազգային ճակատում ժողովուրդների միավորվելուց և համախմբվելուց: Ֆաշիստ կառավարողներն ուղարկելու համար կմիանան հակատում աղքական ժողովուրդների միավորվելուց և համախմբվելուց: Ֆաշիստ կառավարողներն ուղարկելու համար մասնակի ժողովրդական մասսաների համախմբումը և հարված հասցնել նրանց ավելի շուտ, քան նրանք կմիանան ֆաշիզմին հակահարված տալու համար: Նրանք աշխատում

Են բաժանել ժողովուրդներին, գիտություն սերմանել նրանց մեջ, վորպեսզի մաս առ մաս ավելի հեշտ խփեն նրանց: Նրանք ճարպկորեն ոգտագործում են Անդլիայի ու Ֆրանսիայի կառավարող շրջանների հաճոյակատարությունը, նրանց դարձնում են իրենց չարագործությունների մասնակիցներ, դրանով իսկ ե'լ ավելի յեն վարկարեկում և խայտառակում նրանց, աշխատելով այդ խարերայական մանյովով իրենցից հեռացնել մասսաների վրդովմունքը:

Ֆաշիստ կառավարողները ձգտում են ոգտագործել սոցիալիզմի և բանվոր դասակարգի հանդեպ մյուս կապիտալիստական յերկրների բուրժուազիայի տածած սարսափը, վորպեսզի այդ բուրժուազիայի ոժանդակությամբ հարձակվեն նրա սեփական ժողովրդի վրա: Իրենց հափշտակողական նպատակներին հասնելու համար նրանք գործի յեն դնում կաշոք, խարեյություն, շանտաժ և սպառնալիքներ: Ռերիշների տերիտորիայի վրա ոկուպացիոն բանակներ նետելուց առաջ նրանք նետում են այնտեղ իրենց լրտեսների բանակը: Նրանք այդ լրտեսներին ուղարկում են ամենուրեք-ԱՄՆ, Անգլիա, Ֆրանսիա և մյուս պետությունները: Նրանք Ֆրանսիայում կաշոռելով իրենց կողմն են քաշում կագուլյարների բանդան և նրանց ձեռքով կազմակերպում են մի շարք պայմենացումներ: Նրանք Ռումինիայում ստեղծում են դիվերսիոն բանդաներ, վորոնք կատարում են մի շարք տեռորիստական ակտեր: Նրանք քայքայիչ լայն աշխատանք են կատարում Լեհաստանում, նախազարդարանուով նրա անդամահատումը. Մերձբալթյան յերկրներում, Ֆինլանդիայում, Հունգարիայում, Սլովակիայում, Բալկաններում նրանք ստեղծում են զինված գաղտնի ջոկատներ: Նրանք ներքին «խոռվություններ» են սարքում, ինչպես այդ տեղի ունեցավ վո'չ միայն Ավստրիայում, Սուլեհատական ժարգում, այլև Մեծսիկայում, Բրագիլիայում և Պերույում:

Ֆաշիստական ազրեսիլ բլոկի գործակալներն առանձնապես լայն քայքայիչ աշխատանք են կատարում անդիտական և Փրանսական գաղություններում: Նրանք խռովություն

են կազմակերպում Պաղեստինում, կիսառազմական «կամավորների ազգային կորպուս» են ստեղծում Հնդկաստանում, Փաշխոտական ուղղական խմբեր են ստեղծում Հարավային Աֆրիկայում, զենք ու դրամ են հայթայթում արարական յերկրների ֆեոդալներին: Ամենուրեք նրանք խառնակչություն են սերմանում, վորպեսզի պատերազմից առաջ քային ու թուլացնեն իրենց հնարավոր հակառակորդներին:

Ամենքից ավելի շատ շահագրդոված լինելով աշխարհի նոր բռնի վերաբաժանման մեջ, Փաշխոտական պետությունների ազրեսիլ բլոկը նոր իմպերիալիստական պատերազմի մեջ և նետում ժողովուրդներին: 1935 թվին Խոտալիան ներխուժում ե Հարեւնյան, 1936 թվին Գերմանիան և Խոտալիան ինտերվենցիայի յեն սկսում Խոսկանիայում, 1937 թվին յապոնական ուղղամուները Մանջուրիան հափշտակելուց անցնում են մի պատերազմի, վորի նպատակն ե տիրանալ ամբողջ Չինաստանին և Չինաստանից դուրս մղել ԱՄՆ-ին, Անգլիային, Ֆրանսիային. 1938 թվի մարտին Գերմանիան ուղարկացիայի յե յենթարկում Ավստրիան, 1938 թվի սեպտեմբերին նա անդամահատում ե Չինո-Ալովակիան:

Միթե այդ հնարավոր կլիներ, յեթե մյուս խոշորագույն տերությունների կապիտալիստական կառավարությունները թողովություն չանելին գերմանական ու խոտալիան Փաշիզմի և յապոնական Փաշխոտական ուղղամուների ազրեսիային: Խհարկե, վո'չ: Այդ հնարավոր դարձավ այն պատճառով, վոր Փաշխոտական ազրեսուների բլոկին ոգնում ելին և ողնում են համաշխարհային ուսեղցիայի ուժերը, Փրանսական և առանձնասպես անդիտական բռությունների ուսեղցիայի տարրերը տարրերը: Այդ տարրերը փայքայում են այն միտքը, վոր գերմանական Փաշիզմն ողտագործեն վորպես ուսեղցիայի հարվածող բռունցք ԽՍՀՄ գեմ, գերմանական Փաշիզմն ողտագործեն վորպես ժանդարմիզմին բանվոր գասակարդի, ժողովրդական ճակատի և ստրկացված ժողովուրդների ազգային-աղատազրական շարժման դեմ:

Անգլիական ռեակցիոն բուրժուազիայի պլանն այն է,

վոր զոհաբերելով գերմանական Փաշիզմի ողտին Հարավ-արեւելյան Յեվրոպայի մանր պետությունները, Գերմանիային ուղղի գեպի Արևելք—ԽՍՀՄ դեմ, փորձի այդպիսի Հակահեղափոխական պատերազմով կասեցնել սոցիալիզմի հետագա հաջողությունները և կոմունիզմի հաղթանակը ԽՍՀՄ մեջ, ոլուխն ազատել Գերմանիայի իմպերիալիստական հավակնություններից՝ անդլիական գաղութների նկատմամբ. միենույն ժամանակ անդլիական բուրժուալիզմ կցանկանար ԽՍՀՄ ձեռքով փչրել գերմանական իմպերիալիզմի ատամները, թուլացնել Գերմանիային յերկար տարիներով, պահպանելով անդլիական իմպերիալիզմի տիրապետող դիրքը Յեվրոպայում. յերկրորդ՝ անդլիական ռեակցիան ձգտում է այն բանին, վոր իտալիայի հետ միասին, Ֆրանսիայի հաշվին, բաժանի իսպանիան և աղջեցության վոլորտները Միջերկրական ծովում, Յեվրոպայում իմպերիալիստական «Հավասարակշության» հանելու նպատակով, համաձայնության գալ իտալիայի հետ, պոկելով նրան Գերմանիայի հետ ունեցած բլոկից. յերրորդ՝ Հեռավոր Արևելքում անդլիական ռեակցիոններները յերազում են Զինատանը բաժանելու մասին: Նրանք այժմ թույլ են տալիս, վոր Յապոնիան ավերի ու թուլացնի Զինատանը, բայց միևնույն ժամանակ նրանք խոչընդոտ չեն հանդիսանում Յապոնիայի ռազմական ու տնտեսական հյուծմանը, վորակեզրի այնուհետև հանդես գան արրիտրի գերում՝ Հեռավոր Արևելքում «մյունխենյան խաղաղություն» հաստատելու համար. չորրորդ՝ անդլիական ռեակցիան չի ուզում թույլ տալ Փաշիստական ռեժիմի խորտակումը վո՛չ Գերմանիայում, վո՛չ Իտալիայում, վո՞չ Յապոնիայում, ուզում է ուղնել այդ յերկրների կառավարություններին՝ փրկվելու ֆինանսական սնանկությունից՝ վարկեր տրամադրելով նրանց, և դրանով իսկ Փաշիստական պետությունները վորոշ կարտան մեջ գնել անդլիական իմպերիալիզմից:

Դեռ 1927 թվին ընկեր Ստալինը «Դիտողություններ Ժամանակակից թեմաների շուրջը» հողվածում ասել եր, «Անգլիական կապիտալիզմը միշտ յեղել ե, կաև

կլինի ժողովրդական հեղափոխությունների ամենից ավելի չարանենք դահինք: Սկսած XVIII դարի վերջի Ֆրանսական մեծ հեղափոխությունից և մինչև ներկայումս տեղի ունեցող չինական հեղափոխությունը, անգլիական բուրժուազիան միշտ կանգնած է յեղել և շարունակում է կանգնած մնալ մարդկության ազատագրական շարժումը ջախջախողների առաջին շարժերում... Բայց անգլիական բուրժուազիան չի սիրում պատերազմել իր սեփական ձևներուի: Նա միշտ գերադասել է պատերազմը ուրիշ չի ձեռներով»:

Բայց իր ավագակային պլաններով անդլիական ռեակցիոն բուրժուազիան գերեզման է փորում իր համար: Զինատանը մեղի ունեցող յապոնական աղբեսիային զաղունարար աջակցելով, նա նախապատրաստում է Անգլիայի արտամղումը Հեռավոր Արևելքից, իտալական Փաշիզմին արվող զիջումներով—անդլիական դիրքերի կորուսությի հերկրական ծովում, Փաշիստական աղրեսորներին փոխառություններ տրամադրելով, նա ուժեղացնում է նրանց ռազմական դորությունը և իր սեփական պարտության շանուները: Ամրագնդելով գերմանական Փաշիզմը, նա նախապատրաստում է իր սեփական կայորության բաժանումը: ԽՍՀՄ վրա Հարձակվելու պլաններով նա նախապատրաստում է վոչ միայն Փաշիզմի, այլև ամրող կապիտալիստական սիստեմի խորտակումը: (Ծափակարություններ):

Մյունխենյան համաձայնությունն առաջին լուրջ փորձն ե՝ գործնականում կիրառելու անդլիական ռեակցիոն բուրժուազիայի այդ նենդ, բայց անհուսալի պլանը: Մարդկության համար վոչ թե խաղաղություն՝ բերին մյունխենյան ռեակցիոն դավադիրները, այլ նոր համաշխարհային իմպերիալիստական՝ պատերազմ են բերում: Մյունխենում նրանք լիկվիդացիայի յենթարկեցին նույնիսկ այն հյուծախտալուր յեվրոպական «Հավասարակշությունը», վորը վորոշ չափով զսպում եր Փաշիստական աղրեսորների հափշտակական պլանները: Անգլիական ռեակցիայի պոչից

քարշ յեկող Փրանսական ռեակցիոն կլիներն իրենց իսկ ձեռքով լիկվիտացիայի յենթարկեցին դաշնակցությունների այն սիստեմը, զոր ստեղծել եյին նրանք 1914—1918 թ. թ. համաշխարհային իմպերիալիստական պատերազմից հետո, դրանով իսկ նրանք նախապատրաստում են Ֆրանսիայի վերածումը յերկրորդ կարգի տերության:

Մյունիենյան դավադիրները վերջ տվին կոլեկտիվ անվտանգության սիստեմին և իրենց իսկ ստեղծած Ազգերի լիդան վերջնականապես հեռացրին յելլուսական ու համաշխարհային քաղաքականության կարեռագույն հարցերը լուծելուց: Նրանք արձակեցին ազգեստրների ձեռքերը, թույլ տալով, զոր իտալական Փաշիզը դրավի կատարոնիան, յապոնական Փաշիստական ուսկզմամուները զավթեն կանոնն ու Հայնան կղզին, սպառնալիք ստեղծեն Փրանսական ու անգլիական տիրակալությունների համար՝ Հեռավոր Արևելքում:

Մյունիենյան «իմաղաղարաբներն» ուժեղացրին կապետական պետությունների սպառազինման տեսնդը: Մյունիենից հետո տեղի յե ունենում սպառազինման նոր թույլ Գերմանիայում, զորտեղ Փաշիստական դիկտատուրայի ժամանակ ռազմական ծախսերն աճել են արգեն 32 անգամ, իտալիայում, զորտեղ Հարեւոտանի դեմ մղված պատերազմի ժամանակ դրանք աճեցին չորս անգամ. ռազմական ծախսերն աճում են՝ Յապոնիայում 1936—37 թ. թ. համեմատությամբ ավելի քան 5,5 անգամ, Անգլիայում 3 անգամ, Ֆրանսիայում ավելի քան 3 անգամ:

* * *

Սակայն Փաշիստական գիշատիչների իմպերիալիստական պահանջները դեմ են առնում միքանի կապիտալիստական պետությունների, այն յերկրների կառավարող դաստիարակի զգալի մասի հականերգործությանը, զորոնց կառավարությունները կապիտուլացիայի յեն յենթարկվում Փաշիստական ազրեսորների առջև: Աշխարհի խոշորագույն կապիտալիստական պետությունը—ԱՄՆը, պաշտպանելով

իր շահերը կատինական Ամերիկայի յերկրներում ընդդեմ այդ յերկրները ձգտող և արագորեն այնտեղ թափանցող Գերմանիայի, Իտալիայի ու Յապոնիայի, պաշտպանելով իր գերքերը Ֆիլիպինյան կղզիներում, Զինաստանում և Խաղաղ օվկիանոսում՝ ընդդեմ Յապոնիայի, Փաշիստական երսպանիային դիմադրելու բլոկ և կերտում հարավ-ամերիկյան պետությունների հետ, դրանով իսկ ԱՄՆ-ն ակտիվացնում են Փաշիստական ազրեսիվ պլաններին ցույց տրվող գիմադրությունն աշխարհի մյուս ծայրերում, այդ թվում նաև Յելլուսական:

Անգլիայում՝ լախը կայսրության ամրողականության համար, վորինսպառնում ե գերմանական Փաշիզը, նույնիսկ իմպերիալիստական շրջանների վորոշ մասին, Դաֆֆ Կուլերի, Իդենի, Զերչելի տիպի գործիչներին մղում և ներկայիս պահպանողական կառավարության դեմ ուղղված պառզիցիայի բանակը: Գերմանական և Իտալական Փաշիզի համակարգական պահանջները վախեցնում են Փրանսական բուրժուազիայի մի մասին և ուժեղացնում են այդ Փաշիզին դիմադրելու կողմնակիցների գիրքերը: Լեհաստանում աճում ե անհանգստությունը Գերմանիայի կողմից իր մասնատվելու սպառնալիքի հանդեպ: Ուժեղանում և ուղղվածիան Հունգարիայում ընդդեմ նրա ստրկացման գերմանական Փաշիզի կողմից:

Մինույն ժամանակ աճում ե Փաշիստական ազրեսորների կողմից ստրկացված՝ Զեխո-Սլովակիայի և Ավստրիայի ժողովրդական մասսաների զայրույթը, աճում և այն ժողովրդների անհանդստությունը, զորոնք կանգնած են Բալկաններում Փաշիստական ազրեսիայի հարվածի տակ: Ուժեղանում և շարժումը գաղութներում, վորոնց ժողովրդները չեն ուղում մանր դրամ դառնալ իմպերիալիստական զիշատիչների գործարքներում: Հասունանում են ազդացին ճակատի տարրերը մի շարք յերկրներում, վորոնց սպառնում և Փաշիստական ներխուժառնումը:

* * *

Յեկայնութեաւ, ընկերներ, անցած հինգ տարվա ընթացքում ել ավելի խորացավ անդունդը հաղթանակած սոցիալիզմի և պարագիտորեն նեխող կապիտալիզմի միջև։ ԽՄՀՄ ընթանում ե դեպի վեր, դեպի անդասակարդ հասարակության դագաթները, դեպի կոմունիզմը։ Կապիտալիստական աշխարհը զլորվում է ցած, դեպի տնտեսական կրիզիսները, դեպի ռեակցիան, դեպի պատերազմները։ Այդ նշանակում է, վոր խորացել է կապիտալիստական սիստեմի ընդհանուր կրիզիսը։ Յեկայնությունների մեջ, այնքան ավելի հուսահատ ձեռնարկումների յե դիմում նա, վորպեսզի աշխատի դուրս գալ դրությունից։ Այսուղից ել՝ աշխատավորության դեմ կապիտալի գործած հարձակման ուժեղացումը, Փաշիստական տեռորի ուժեղացումը, Փաշիզմի անցնելը հարձակման, միջնադարյան մրենայում իմպերիալիստական նոր պատերազմը։ Այսուղից ել՝ սոցիալիզմի յերկրի վրա ոտարերկրյա ռադական հարձակում կատարելու սպառնալիքի սրումը, մի յերկրի, վորի նշանակությունը, վորպես խաղաղության պատվարի և իմպերիալիստական հափշտակումներին ու պատերազմներին դիմադրելու պատվարի, հոկայական չափով անում և աշխատանքի միլիոնավոր մարդկանց գիտակցության մեջ կապիտալիստական յերկրներում։

II. ԿՈՄԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ՊԱՅՔԱՐԾ ՀԱՆՈՒՆ ՄԻԱՍՆԱԿԱՆ ՅԵՎ ԺՈՂՈՎՐԴԱԿԱՆ ՃԱԿԱՏԻ

Առանձին յերկրներում և միջազգային ասպարեզում Փաշիզմի հարձակման անցնելուն զուգընթաց աճում, ընդունում և ավելի ու ավելի միջազգային բնույթ և ընդունում հակաֆաշիստական չարժումը։ XVII և XVIII համադրումարների միջև ընկած հինգ տարին լի յե աշխատավորության հակաֆաշիստական խոշոր մարտերով։ Դա աշխատանքի հուժկու պայքարն է կապիտալի դեմ, առաջադիմության ուժերի պայքարը ռեակցիայի մութ ուժերի

դեմ։ Դա հանուն բանվարի դասակարգի գործողությունների միանության, հանուն պրոֆշարժման միանության, հանուն հակաֆաշիստական ժողովրդական ճակատի կոմիտակցությունների մղած պայքարի ըրջանն է։ Դա ժողովրդական ճակատի կազմվելու և Ֆրանսիայում։ Դա կեմոկրատական չարժման ժավալումն է ամերիկյան կոնտինենտում (Հյուսիսային և Հարավային Ամերիկայում)։ Դա ազգային ճակատի կազմավորման ու ընդարձակման ժամանակաշրջանն է մի շարք գաղութային ու կախյալ յերկրներում։ Դա ամենից առաջ խսպանական ներառ ժողովրդի ազգային-հեղափոխական պատերազմն է, դա չին մեծ ժողովրդի ազգային-պատառագրական պատերազմն է ընդդեմ ներխուժած ինդուստրիալիստական ցիշատիչների։

11-ՀՅՈՒՅՋԻՐ

Դուք հիշում եք, ընկերներ, թե ինչպես 1933 թվին Գերմանիայում Փաշիզմն էնիանության զլուկ անցնելուց հետո Փաշիստները զլուկ բարձրացրին կապիտալիստական մյուս յերկրներում, թե ինչպես նրանք չափեցին հարձակման անցնել այն հաշվով, վոր ժողովրդական մասսաները նրանց առջև կնահանջեն առանց կամի, ինչպես Գերմանիայում։ Բայց դուք հիշում եք նաև, վոր հենց գերմանական Փաշիզմի հաղթանակը մեկ տարի հետո հանգուցալույժ արեց հակաֆաշիստական հուժկու չարժումն ամբողջ աշխարհում։ 1934 թվի վետրվարին Ֆրանսիայում բանվարները Փաշիզմի հարձակմանը պատտախանում են ընդհանուր գործադրությ, վորն ընդդրկել եր չորս միլիոն մարդ, իսկ Ավստրիայում նրանք գիմում են գենքի, իսպանիայում, նույն այդ տարվա հոկտեմբերին, յերկու շաբաթվա ընթացքում կավում են աստուրական հանքափորները։ Փաշիզմին ցույց տրվող այդ մասսայական զիմադրության չարժիչ ուժն ամենուրեք կոմունիստական կուսակցություններն ենին, վորոնք պայքարի պրոցեսում կոփում ելին բանվար դասակարգի գործողությունների միասնությունը, բոլոր աշխատավորների գործողությունների միասնությունը։

Պրակտիկայում կիրառելով պրոլետարիատի ուժերի միավորման և բանվոր դասակարգի գաղնակիցներին նրա կող-

մը գրավելու լենինյան-ստալինյան ստրատեգիական մեծ պլանը, կոմունիստական ինտերնացիոնալը՝ ԴՊ կոնդրետում ընկ. Դիմիտրովի գեկուցման մեջ առաջ է քաշում կապիտալի հարձակման, Փաշիզմի և վերահաս իմպերիալիստական պատերազմի գեմ պայքարելու միասնական բանվորական ու հակաֆաշիստական ժողովրդական ճակատի տակտիկան։ Ընկեր Ստալինի հավատարիմ աշակերտ ընկ. Դիմիտրովի՝ յելույթը, վորը Լայպցիգում բարձր պահեց կոմունիզմի դրոշը, ջերմ արձագանդ գտավ կապիտալիստական յերկրների աշխատավորության մեջ։

Վորոնջ են համարյաց բոլոր կապիտալիստական յերկրներում սկսված հակաֆաշիստական շարժման անմիջական արդյունքները։ Ֆրանչիայում աշխատավոր մասսաներն ընդհանուր գործադրություն, մասսայական դեմոնստրացիաներով, վորոնց մասնակիցների թիվը մինչև մեկ միլիոն մարդու յեր հասնում հենց միայն Փարիզում, ձախողեցին 1934 թվի փետրվարի 6-ի Փաշիստական պուտչը, ձեռք բներին Փաշիստական զինված լիդաներն արձակելու որենք, հակաֆաշիստական պայքարի պրոցեսում հաստատեցին միասնական բանվորական ու ժողովրդական ճակատ։ Վորպես արդյունք 1936 թվի ամառվա գործադրության հուժկու շարժման, վորին ուղեկցում եր ձեռնարկությունների գրավումը, բանվոր գասակարգը ձեռք բերեց 40-ժամյա աշխատանքային շարաթ, աշխատավարձի բարձրացում մինչև 30 տոկոսով, ձեռնարկատերերի կողմէից հասուցվող արձակուրդներ, կոլեկտիվ պայմանագրեր և ձեռնարկություններում պրոֆմիությունների ճանաչումը գործարանատերերի կողմէց։ Ձեռք բերվեց պրոֆմիությունների միավորում, վորի հետեանքով միքանի ամսվա ընթացքում Աշխատանքի ընդհանուր կոնֆերացիայի անդամների թիվը 900 հազարից հասավ մինչև 4 միլիոնի, յոթե՛ անդամ աճեց կոմունիստական կուսակցությունը, աճեց նրա ազգեցությունն աշխատավորության լայն մասսաների վրա, և, հետեարար, աշխատավոր մասսաները գարձան ավելի ուժեղ՝ Փաշիզմի գեմ մզկող պայքարում։

ԱՄՆ-ում հակաֆաշիստական շարժումը ճանապարհից

դեն ե շարժում պաստոր Կոֆլինի նման Փաշիստական դեմագոգներին։ Աշխատանքի ամերիկյան ռեակցիոն ֆեղերացիայից տուննանում է ձախ թևայսպես կոչված։ Արտադրական պրոֆմիությունների կոմիտեն, վորը գլխավորում է ամերիկյան բանվորական շարժման մեծ մասի անցումը դասակարգային պայքարի գիրքերի վրա։ ողտագործելով տնտեսական կոնյունկտուրայի բարելավումը, բանվոր դասակարգն անցկացնում է մի շարք խոշոր գործադրություններ, վորոնց մեծ մասամբ վերջացան բանվորների հաղթանակով։ Գործադրություն են անում 1 միլիոն մանաժաղործներ, 400 հազար հանքավորներ, գործադրություն են անում արտադրության մյուս ճյուղերի բանվորները։ Վերահաս պատերազմի դեմ դեմոնստրացիավոր գործադրություն են հայտարարում կես միլիոն սովորողներ։ աճում ե գեմոկրատական շարժումը, Վորը հոկայական հաղթանակ է տանում պրեզիդենտական ընտրություններում։ Այդ շարժման ալիքի վրա աճում է ԱՄՆ-ի կոմունիստական կուռակցությունը։

Խպանիայում, վորպես հետեանք աստուրական դինված կոիվների, վորոնց հետեցին մասսայական գործադրություններ ու հոկայական ցույցեր, ընկնում և լերուա-նիլ նորեասի կառավարությունը։ Ժողովրդական ճակատը 1936 թվի փետրվարի 16-ին խոշոր հաղթանակ է տանում ընտրություններում։

Անգլիայում, Հոլանդիայում, Բելգիայում, Բրումինիայում ֆաշիստական դիկտատորության հավակնորդները՝ այդ բոլոր Մուլիները, Մուսսերուները, Դեգրեները, Կոդրեանունները սրբնիաց գլորվում են ցած։

Մեխիկայում, Կուրբայում, Չիլիում հաղթում ե դեմոկրատական շարժումը, ստեղծվում են մասսայական պրոֆմիություններ։ մոտավորապես 800 հազար բանվորներ ե միավորում մերժիկական Աշխատանքի կոնֆեղերացիան, 400 հազար բանվոր՝ Կուրբայինը, 200 հազար՝ Չիլիի կոնֆեղերացիան։

Զինատանում բուռն թափով աճում է ժողովրդական մասսաների շարժումը հանուն Զինատանի ազատության,

անկախության ու միավորման, հանուն դեմոկրատական կարգերի հաստատման նրանում, հանուն նրա անտեսական, քաղաքական ու ազգային վերածնման:

Հնդկաստանում զարգանում ե գործադրությային շարժումը: Հենց միայն Բենգալիայում ջուտի բանվորների յեռամբայա գործադրության ընդուրկում է 225 հազար մարդ: Ամրապնդվում ե համազգային շարժումն ընդդեմ 1935 թվի ռեակցիոն սահմանադրության. յերկու տարվա ընթացքում (1937—1938 թ. թ.) ազգային կոնդրեսի անդամների թիվը 630 հազարից հասնում ե մինչև 4 միլիոնի:

Ֆրանսական գաղութներում—Հնդկաչինում, Արևիրում, Թունիսում, Սիրիայում—ժողովրդական ճակատի ֆրանսիայում տարած հաղթանակի հետևանքով, այդ գաղութային յերկրների աշխատավոր մասսաները ձեռք են բերում վորոշ զեմովկրատական ազատություններ: Այստեղ նույնութեա, ինչպես և Հնդկաստանում, կազմակարգվում ե խմբերիալիստական ճնշման դեմ պայքարելու համազգային ճակատ:

Ռեակցիոն բուրժուազիան, հակաֆաշիստական շարժման թափից վախեցած, կատաղի գիմագրություն և ցույց տալիս միանական բանվորական ու ժողովրդական ճակատի զարդարմանը: Ֆրանսիայում սարտածի յենթարկելով արտադրությունը, արտասահման փոխարժելով կապիտալիստներն ու վորկին, արհեստականորեն բարձրացնելով դները, ֆրանկն արժեքագրելու խաղ խաղալով, նա ուղում ե վարկարեկիլ ժողովրդական ճակատը և նախազատրաստում ե ժողովրդական ճակատի աջակցությունը վայելով կուռավորության կազիտուլացիան: Իսպանիայում՝ կարմածատերերը, անմշակ թողնելով հողերը, սով են նախազատրաստում, բանկիրներն ու կապիտալիստները կազմակերպում են տնտեսական քայլայում, գիներալները խռովություն են պատրաստում՝ ժողովրդական ճակատին վերջ տալու համար: Չինաստանում յազմնական գործակալները ճգնում են Գոմինդանին գրգռում չինական խորհուրդների դեմ, բոլոր միջոցներով հրահրում են ազգամիջյան պատերազմ, վորսեսդի ինչպես ել վոր լինի պայթեցնեն կազմվող համազգային ճակատը:

Մակայն ավելի ու ավելի պարզ է դառնում, վոր ռեակցիան ի վիճակի չե իր ներքին ուժերով վոչ հաղթել ֆրանսիայի, իսպանիայի ժողովրդական ճակատը, վոչ ել վիժեցնել չին ժողովրդի ազգային-ազատագրական շարժումը: Նրան ողնության ե հասնում համաշխարհային ռեակցիան: Անգլիական բուրժուազիայի ռեակցիոն շրջանները հրեշտավոր ճնշում են գործադրում ֆրանսիայի ներքին ու արտաքին քաղաքականության վրա, վորաբեսդի այն ուղղեն այդ շրջանների համար ցանկալի հունով: Իսպանիայում գերմանական ու իտալական ֆաշիզմն անցնում ե բացահայտ զինված ինտերվենցիայի: Հեռավոր Արևելքում յապոնական ռազմամոլները մեծ պատերազմ են սկսում չին ժողովրդի գեմ:

Ագրեսիայի յենթարկված ժողովուրդները զինված հակարգված են տալիս: Սկսվում ե ներխուժած ոտարերօյա հափչտակիչների գեմ իսպանական ու չին ժողովուրդների մղած հերոսական պայքարի շրջանը: Այդ պայքարն ամենախոշոր իրազարձությունն ե ժողովուրդների կյանքում՝ Սուցիալիստական Մեծ Հեղափոխությունից ու նրա վիթխարի հաղթանակներից հետո, 1918—1923 թ. թ. Յեղորապայում տեղի ունեցած հեղափոխական շարժումներից հետո: Այդ պայքարի նշանակությունը հսկայական է: Նա կաշկանդում ե ազրեսորների ուժերը, զսպում ե յերկրորդ իմպերիալիստական պատերազմի հետագա ծավալումը, հեշտացնում ե միջազգային պրոլետարիատի պայքարն ընդդեմ նրա շահագործողների, ողնություն և ցույց տակա հակաֆաշիստական շարժմանը բարոր յերկրներում:

Գեներալական խռովությունը նախապատրաստելով իսպանիայում, գերմանական ու իտալական ֆաշիստները հույս ունենին, թե հեշտ ու արագ հաղթանակ կտանեն: Նրանք կարծում ենին, թե իսպանիայում կարելի յե կրկնել 1922 թվին Հռոմի վրա կատարված ոպերետային արշավանքը: Նրանք կարծում ենին, թե զա կլինի նույնպիսի հերթական պինվորական մի պուտչ, ինչպիսիք քիչ չեն յեղել իսպանիայի պատմության մեջ, պուտչ, վորը մեկ զիշերված մեջ կրեր-

Հանա Փաշիստական գիլտատորի պատվանդանի մրա մաղըլ-
ցող զեներալի հաղթությամբ։ Իր հերոսական պայքարով
իսպանական ժողովուրդը ցուց տվեց, վոր Փաշիզմի համար
հետ հաղթանակների ժամանակներն անցնում են։ Իսպանի-
այում կատարվող ինտերվենցիան գերմանական ու իտալա-
կան Փաշիզմի համար նստեց մոտավորապես մեկ միլիարդ
ամերիկյան դոլար, ուղղմանյութենքի վիթխարի ծախսում,
նրանց բանակների մարդկային ռեզերվների և վարժված կադ-
րային կազմի զգալի կորուստներ։

Իսպանական սակավագին ժողովուրդը, վորին դավա-
ճանեցին այսպես կոչված բուրժուա-դեմոկրատական պե-
տությունները, համարյա յերեք տարի յե, վոր անհավասար
հերոսական պայքար և մղում իր անկախության համար, ամ-
բողջ պրոդեմուլ և առաջավոր մարդկության գործի համար։
(Ծափահարություններ)։ Նա այդ պայքարը մղել է յերկու
խոշոր իմպերիալիստական պետությունների՝ Փաշիստական
իտալիայի ու Գերմանիայի, ուղմական ինտերվենցիայի դեմ
և համաշխարհային ռեակցիայի քողարկված ինտերվենցիայի
դեմ, վորը Յելլոպայում «չմիջամտելու քաղաքականու-
թյան» կեղծավոր և Ամերիկայում «իզոլյացիոնիզմի» քաղա-
քականության լողունդով բլոկադայի յեր յենթարկել իսպա-
նական հանրապետությունը։

Հանրապետությունն այդ ժամանակվա ընթացքում հար-
կադրված յեղավ հաղթանարել անասելի դժվարություններ։
Հանրապետությունը բանակ չուներ։ Թշնամու կրակի տակ
նա ստեղծեց ժողովրդական բանակ, վորն իսպանական ժո-
ղովրդի ազգային-հեղափոխական պատերազմի պատմու-
թյան մեջ այնպիսի եղեր գրեց, ինչպես Մադրիդի, Գվա-
դալխարայի, Խարամի, Երրոյի մոտ տեղի ունեցած մար-
տերը։ Հանրապետությունը հրամանատարական կադրեր
չուներ։ Պայքարի պրոցեսում կոփիքին հաղարավոր յեր-
կաթակուռ հրամանատարներ և պանծալի քաղկոմիսարներ։
ժողովրդի ծոցից դուրս յեկան այնպիսի մարդկել, ինչպես
Մողեսոն և Լիստերը, վորոնց անունները սիրով ու հար-
զանքով և արտասանում յուրաքանչյուր աղնիվ հակաՓա-

շիստ և առելությամբ՝ իսպանական ժողովրդի բոլոր թշնա-
միները։ Հանրապետությունը ուղղմական արդյունաբերու-
թյուն չուներ։ Նա այդ արդյունաբերությունն ստեղծեց
վոտքի վրա։ Մերերն ու անչափահաները, իսպանական
մայրերն ու աղջիկներն իրենց ամբողջ հողին դրին այլ գոր-
ծի մեջ։ Հանրապետությունն ամբություններ չուներ, իս-
պանական ժողովուրդը քրոնիկ եր վերցնում ձեռքը և ամ-
բացնում եր հանրապետական բանակների հակաները։

Ինչպես կատարվեց այն հրաշքը, վոր իսպանական
հանրապետությունը, համեմատաբար վոչ-մեծ թերակղզում,
կարողացավ այդքան ժամանակ դիմանալ բլոկադի պայ-
մաններում, սպառազինության կողմից հակառակորդի ունե-
ցած հսկայական գերակշռության պայմաններում։ Այդ
հրաշքը հսկարափոր դարձավ այն պատճառով, վոր հաօտատ-
վեց բանվոր գասակարդի գործողությունների միանակա-
նություն, վոր կոփիք բանվոր գասակարդի և գյուղացիու-
թյան սերտ դաշինքը, այն պատճառով, վոր հակաՓաշիս-
տական ժողովրդական ճակատը համախմբեց իսպանիայի
ժողովրդական մասսաներին, այն պատճառով, վոր այդ ճա-
կատը յեմենովեց քաղաքական խոշոր ուժ գարձած կոմու-
նիստական կուսակցության կողմից, այն պատճառով, վոր
իսպանական ժողովուրդը վայելում եր աշխատավորության
միջազգային ոժանդակությունը և ամենից առաջ ԽՍՀՄ ժո-
ղովրդական բաղադրական աշակեցությունը և բոլոր աշխա-
տավորների հայր ընկեր Ստալինի քաղաքական աշակեց-
թյունը։ (Բռնձ ծափահարություններ)։

Համարյա յերեք տարիվա ընթացքում իսպանական ժո-
ղովրդի պայքարը դանվում եր ամբողջ աշխարհի ուշադրու-
թյան կենարոնում։ Նա ամենուրեք հիացմունք եր առաջ բե-
րում միլիոնավոր աշխատավոր մարդկության մեջ և կատա-
ղի դայրույթ՝ համաշխարհային ռեակցիայի մեջ։ Իսպանա-
կան ժողովրդներն իր որինակով մյուս բոլոր ժողովրդնե-
րին կոչ եր անում դիմադրելու պատերազմի Փաշիստական
հրահրողներին, նպաստում եր խաղաղության և ազատու-
թյան ուժերի համախմբանը բոլոր կապիտալիստական յեր-

կըրներում։ Հանրապետական Խստանիայի շուրջն ստեղծվեց համերաշխության մասսայական լայն շարժում, վորն ընդդրկեց աշխարհի համարյա բոլոր յերկրները։ Դա աշխատավորության ամենահոգէկու շարժումն ե՝ Խորհուրդների յերկրի գեմ ուղղված իմպերիալիստական ինտերվենցիայի ժամանակաշրջանից հետո։ Նա բազմազան ձեւեր և ընդունում՝ սկսած գրամի հանդանակությունից, մասսայական միտինդներից ու գեմոնատրացիաներից, Խսպանիայի պաշտպանության կոմիտեների ստեղծումից, ընդհուպ մինչև քաղաքական գործադրուլուները և կամավորական ջոկատների կազմակերպումը։ Իրենց չափով աննախընթաց ցույցեր են տեղի ունենում Լատինական Ամերիկայի յերկրներում։ Հեռավոր Հնդկաստանում հանրապետական Խսպանիայի նկատմամբ համերաշխության համաժողովրդական որ և անցկացվում։

Խսպանական ժողովրդի նկատմամբ ցուցաբերվող համերաշխության շարժումը ճեղքելով անցնում ե Փաշխստական յերկրները։ Խտալիայում հակաֆաշխստները զաղտնի հանդանակություններ են կատարում, հազարավոր թերթիկներ են հրատարակում, գիշերները հակաֆաշխստական մակարություններ են գրում տների վրա։ Հաճախակի յեն դառնում սարոտաժի ակտերը ռազմական գործարաններում, դինլորների՝ հանրապետական Խսպանիայի գեմ պատերազմի գնալուց հրաժարվելու դեպքեր։

Բոլոր յերկրներում համերաշխության այդ շարժումը գերածում ե աշխատավորության պայքարի ընդդեմ ֆաշիզմի՝ իրենց սեփական յերկրում, հակաֆաշխստական ուժերի միջազգային պայքարի՝ ընդդեմ համաշխարհային ռեակցիայի։ Հանրապետական Խսպանիային ոգնություն ցույց տալը մի պլատֆորմ ե տարերայնորեն կազմվող բանվորական միջազգային միասնական ճակատի համար։

Յերկրագնդի մյուս ծայրում վիթխարի յերկրի՝ աշխարհի մեծագույն՝ 450-միլիոնանոց ժողովուրդը, վորին միշտ գետին ելին խոնարհեցնում, հարվածում, կողոպտում և ստորացնում իմպերիալիստական ավազակները, վոտքի կանգնեց պաշտպանելու իր յերկիրը և իր ազդային անկա-

խությունը։ Զինաստանում մղվող պատերազմը կիսագաղութային յերկրի ամենախոշոր ազգային-ազատազրական պատերազմն ե, վորը գիտե պատմությունը։ Այդ պատերազմն առավել ևս մեծ նշանակություն ունի այն պատճառով, վոր նա չին ժողովրդի կողմից մղվում ե մի իմպերիալիստական պետության գեմ, վորն ամբողջ համաշխարհային ռեակցիայի ժանդարմի գեր և խաղում Հեռավոր Արևելքում։ Այդ պատերազմի ընթացքում չին ժողովուրդը վերջ տվեց յերկիրը ըղկառող ներքին պատերազմին և համազգային միասնականություն ե կուռմ, վորից միշտ ամենից ավելի շատ են վախեցել իմպերիալիստները։ Զինաստանի պատերազմը յապոնական իմպերիալիզմի գեմ ավելի ու ավելի համաժողովրդական պատերազմի բնույթ ե ստանում։ Զնայած Յապոնիայի ուսպամա-տեխնիկական առավելությանը՝ չին ժողովուրդը համար գիմազրություն ե ցույց տալիս թշնամուն, հարվածում ե նրան թիկունքից, պատում ե նրան պարտիզանական ջոկատներով, քանդում ե յապոնական կոմունիկացիոն գծերը, հյուծում և քայլքայում ե թշնամու ուժերը ճգճավող պատերազմով։

Յապոնիային յերկու ու կես միլիարդ ամերիկյան դոլար և նստել նրա պատերազմը Զինաստանի գեմ, սակայն յապոնական ֆաշխստական ռազմամոլոները Զինաստանի տերը չեն գարձել։ Յապոնական զորքերն իրենց ձեռքում են պահում յերկաթուղային զծերը և քաղաքային կենտրոնները, սակայն յերկրի հսկայական տերիտորիան, այսուղ ընակվող չին ժողովրդով, չարունակում ե մնալ չինական աղդային կառավարության իշխանության տակ։ Յապոնական ոկուպանտների թիկունքում կառավարում ե չինական աղմինիստրացիան, գործում են չինական որենքները, մորիլիզացիա յե կատարվում չինական աղդային բանակի համար։ Բերնից-բերան հաղորդվում ե աղդային պատերազմի լողունողը՝ «յեթե հայրն ընկնի մարտում, վորդին կկանգնի նրա տեղը, յեղայրը կփոխարինի զոհված յեղբորը, կինը կփոխարինի սպանված ամուսնուն»։

Չին ժողովրդի համար գիմազրությունն ավելի ու ավե-

լի յե հեղափոխականացնում Յապոնիայի աշխատավոր մաս-
սաներին, վորոնք հեծում են իրովագրելության, հրեշալոք
շահագործման, հարկերի անտանելի բեռի ճնշման տակ: Յա-
պոնական ուղմամոլների գժվարություններն ուժեղացնում
են ուղղիցին արամագրությունների անումը ժողովրդի բոլոր
խալերում և սրում են հակասությունները: նույնիսկ տիրա-
պետող զասակարգերի բանակում: Հասունանում և գոր-
ծադրությին շարժումը, աճում և յապոնական աշխատավոր
մասսաների գժգոհությունը ձգձգվող պատերազմից: Ան-
ընդհատ մարտերից տանջված, իր յերկրը պաշտպանող ժո-
ղովրդի գեմհանդիման կանչնած յապոնական զինվորներն
սկսել են կորցնել համբերությունը: Ավելի ու ավելի հաճա-
խակի յեն յերեւմ խմորման նշանները յապոնական ինտեր-
վենտների բանակում: Իր հերոսական պայքարով չին ժողո-
վուրդը քայլայում և վոչ միայն յապոնական բանակը և յա-
պոնական թիկունքը, նա շարժում և առաջացնում Ասիայի
ժողովրդական մասսաներում և զարթեցնում և ըոլոր գաղու-
թային ժողովուրդներին: Հակայապոնական աղդային ճա-
կատ ստեղծելու իր որինակով նա գաղութային ճնշված ժո-
ղովուրդների ձեռքն և դնում նրանց ազգային աղատագրու-
թյան հղոր գենքը, հսկայական յերկրի փորձով, միլունների
փորձով ստուգված զենքը:

«Իհարկե, չին ժողովրդի և նրա բանակի եերոսա-
կան պայքարն ընդդեմ յապոնական հափշտակիչների,
հսկայական ազգային վերելքը Զինատանում, մարդ-
կանց ու տերիտորիայի վիրխարի ուեզերվը Զինա-
տանում, վերջապես, չինական ազգային կառավա-
րության վնականությունը՝ Զինատանի ազատա-
գրական պայքարը հասցնելու մինչև վերջը, մինչև
հափշտակիչներին Զինատանի սահմաններից լիովին
դուրս էշելը, —այս բոլորն աներկմուրեն խոսում են
հոգուու այն բանի, վոր յապանական իմպերիալիստ-
ները Զինատանում ապագա չունեն և չեն ել կարող
ունիմաց», եջ 318, Հայքաղհրատ, եջ 447):

Սակայն, վորքան ավելի յեր ձղձգվում ինտերվենցիան
իրավանիայում և պատերազմը Զինատանում, այնքան ավե-
լի անհանդիստ եր գառնում համաշխարհային ուեակցիան:
Ֆաշիզմի և հակաֆաշիստական ուժերի գոտեմարտը սպառ-
նում եր վերջանալ վոչ հոգուու Փաշիստական ադրեսունե-
րի: Բնակչության մեջ արտունջ եր բարձրանում Փաշիս-
տական կառավարությունների ուղմանական ավանոյուրաների
վեմ: Ավելի ու ավելի հաճախակի և ավելի բացահայտ կեր-
պով ձայներ են լսվում մասսաների մեջ: «Ո՞ւր են տանում
հրանք մեղ»: Ավելի ու ավելի յե բացահայտվում Փաշիզմի
ներքին մեկուսացումը և նրա սոցիալական բաղայի նեղա-
ցումը: Գերմանիայում աճում և բանվորների զայրույթը
իրենց նյութական սարսափելի զրության վեմ, 14-ժամյա
ուշխատանքային որ մացվելու, իրենց իրավագրելության,
իրենց՝ վորպես ճորտերի՝ ֆարբիկային ամրակցելու վեմ:
Սճում և զյուզացիների գժգոհությունն իրենց տնտեսու-
թյան նկատմամբ Փաշիստական իշխանությունների կատա-
րած լիտի միջամտության վեմ, մեծ ու փոքր «Փյուրերնե-
րի» կողմից նրանց կողոպտելու զեմ: գժոհու և մանր բուր-
ժուազիան, վորին Փաշիստական պարագլուխները զիտակ-
ցորեն հրում են քայլայման անդունդը, վորպեսզի եժան
բանվորական ուժ ստանան. շարժվում են կաթոլիկ մասսա-
ները, վորոնց ծաղրում և Փաշիզմը, աճում և ոպողիցիան
ուայսովերի շարքերում, վորը վախենում և պարտությունից
Փաշիզմի նախապատրաստած պատերազմում, աճում և գեր-
մանական ժողովրդի զայրույթը Փաշիստական այլամերլած
բյուրոկրատիայի կառավակերության, հափշտակություննե-
րի, կամայականության վեմ: Գեստապոն գժոհության այդ
ալիքին պատասխանում և նոր, զաղանային ուելքեսխանե-
րով, կառավինարանով ու կացնով, հրեական ջարդերով,
վորոնք վերակենդանացնում են միջնադարի մույլ ժամա-
նակները: Գեստապոյի պետ Հիմլերը պահանջում և ուժե-
ղացնել պահնորդական ջոկատները՝ «ուղմական գործողու-
թյունների ներքին թատերաբեմում» պայքարը ծավալելու
համար:

Զանալով ոգնել գերմանական Փաշիզմին՝ դուրս դալու իր ներքին դժվարություններից, ամրապնդելու նրա դիրքերը հակաֆաշիստական ուժերի գեմ մզվող պայքարում, անգլիական ռեակցիոնները նրան բաց են թողնում Ավստրիա, նրա առաջ հաճոյակատարությամբ բաց են անում Զեխու-Սլովակիայի դռները։ Նախապատրաստելով Մյունիենը, նրանք, Փրանսական ռեակցիոնների հետ միասին, ճնշում են գործ զնում չեխո-սլովակիան կառավարության վրա, պահանջելով, վոր նա կապիտուլացիա անի և գործի «ավատրիական ձևով»։ Զեխ ժողովուրդը, նրա բանակը ցանկանում են գործել իսլամական ձևով։ Մասնակի մորիլիզացիան ֆրանսիայում և Անգլիայում, վոր կատարվեց մասսաներին խարելու նպատակով, վերածվում ե հակաֆաշիստական տրամադրությունների մի գեմոնստրացիայի այն ժամանակ, յերբ Գերմանիայում մորիլիզացիան դրսերում ե ժողովրդի ամենալայն խավերում վրդովմունքի առկայությունը Փաշիատ կառավարողների գեմ, վորպես պատերազմի իսկական հրձիգների։

Մյունիսենյան գործարքը, վորը գերմանական Փաշիզմին զոհարեց Չեխո-Սլովակիան, ռեակցիայի դաշտություն եր միջազգային բանվոր դասակարգի գեմ, բոլոր յերկրների հակաֆաշիստական շարժման գեմ, բոլոր ժողովուրդների խաղաղության և ազատության գեմ։ Դա դաշտբություններ իսլամական հանրապետության գեմ։ Ինտերվենտների կողմից կատարոնիայի զավթումը Մյունիենի ուղղակի հետեանքն ե։ Այդ զավթումը պատրաստում եյին վոչ միայն չոռմում ու Բեռլինում, այլև Լոնդոնում ու Փարիզում։ Աշխարհում բոլորը զիտեյին, վոր մյունիսենյանները, հասնելով Պրագայի կապիտուլացիային, կնետվեն հանրապետական իսպանիայի վրա։ Մյունիսենն ամրողությամբ և լիովին արձակեց գերմանական ու իտալական Փաշիզմի ձեռքերն իսլամիայում տեղի ունեցած ինտերվենցիայի գործում։

Իտալո-գերմանական ինտերվենտների կողմից կատալունիան զավթելուց հետո անգլո-Փրանսական ռեակցիոնները գեն նետեցին դիմակը։ Քողարկված ինտերվենցիայից

նրանք անցան բացահայտ ինտերվենցիայի։ Կատարելով Բեռլինի և Հռոմի պատվերը, նրանք շտապեցին ճանաչելու թրանկոյին։ Նրանք գալաճանական ոպերացիա կազմակերպեցին, հանձնելով Մինորկա կղզու ուղղմածովային բազան իտալո-գերմանական ինտերվենտներին։ Ֆրանսական ռեակցիայի վրան գալաճանական ոպերացիա կազմակերպությանը հանձնելու ֆրանսիայում գտնվող վոսկու պաշարը, այն հաճոյակատարությամբ մատուցեցին համաշխարհային ուեակցիայի վարձկան ֆրանկոյին։ Անգլիական բանկիրները, Անգլիայի պահպանողական շրջանների համաձայնությամբ, պատրաստակամություն հայտնեցին փոխառություն տրամադրելու իսլամական խոռվարաբներին, վորպեսզի ծածկեն գերմանո-իտալական ինտերվենցիայի ծախսերը և իսլամական Փաշիստներին փրկեն նրանց ներքին ոեժիմի խորտակումից։ Այդ գեռ քիչ ե, անգլո-Փրանսական ռեակցիան, իսլամիայի ներսում յեղած գալաճանական տարրերի ողնությամբ, հակահեղափոխական հեղաշրջում կազմակերպեց Մադրիդում և Կարտախենում, վորպեսզի իսլամական ժողովրդի ամենածանր մոժենտին վիճեցնի նրա դիմադրությունը ինտերվենտներին։

Բայց համաշխարհային ռեակցիային չի հաջողվի ծունկի չոփեցնել իսլամական ժողովրդին։ Միայն խելազարը կարող է կարծել, թե այդ հպարտ և աղատասեր ժողովուրդը կհաշտվի իր յերկրի գաղութային կախվածության հետ, վորը նրա համար պատրաստում ե համաշխարհային ռեակցիան, թե նա, հրու-հնազանդ, մեջքը կծռի գտավաճանի, ականանուուրիստի և ոտարերկրյա Փաշիզմի գործակալ ֆրանկոյի առաջ։ Իսլամական ժողովրդի մեջքին չկարողացան մնալ, չնայած համաշխարհային ռեակցիայի ամբողջ ոժանդակությանը, վո'չ թաղավորները, վո'չ գիկտատորները, վո'չ Ալֆոնսները, վո'չ Պրիմո զե Ռիվերաները։ Ի՞նչպես կարող է ուրեմն մնալ գերմանական հրետանիով իսլամական քաղաքներն ու գյուղերն ավերած, իտալական ոումբերով հաղարավոր իսլամական կանայք ու յերեխաներ սպանած

Հըեւը, իսպանիան ալյան մեջ ինեղ ինեղգած, իսպանական ժողովրդի կողմից մերժված և նզովված դահճճը:

(Զայն տեղից՝ «Ճիշտ ե»: Ծափահարություններ):

Համաշխարհային ռեակցիային չի հաջողվի իսպանական ժողովրդի գրամակցությունից ջնջել նրա համարյա յիւսամյա հերոսական պայքարն ուսարերկրյա նվաճողների գեմ: Այդ ժողովուրդն ավելի լավ որեր ե տեսել: Նա զենք և բռնելիք ձեռքում: Նա ցանել է կարմածառերի հողերը. նա՞ ինքը արտադրություն ե կազմակերտել Փարբիկաներում և դործարաններում: Նա ճաշակել ե ազատ կյանքը: Այդպիսի ժողովուրդը յերեք չի նվաճվի: (Բոււն ծափահարություններ): Նրա զոհերը կհատուցվեն հարյուրապատիկ: Աշխատավորության գիտակցության մեջ այդ զոհերը կմնան վորպես անջնջելի, հալիտենական նախատինք վոչ միայն Փաշխատական կառավարությունների վրա, այլև նրանց անդիմական ու քրանսական գործակիցների վրա, բոլոր շահագործող գասակարերի վրա, կրաքարացնեն ժողովուրդների ատելության փոթորիկը նրանց գեմ, մասսաների հեղափոխական զայրույթը կվերածեն ժողովուրդների հեղափոխական մեծ զործերի: Թող քրանսական ռեակցիոններնը չկարծեն, վոր հանրապետական իսպանիայի վերաբերմամբ նրանց վարած դափանական քաղաքականությամբ նրանք վերջ կտան բանվորական և հակաֆաշխտական շարժմանը առաջական բանվորական միավորական մականությամբ: Ճիշտ ե, վոր այդ ստոր քաղաքականությամբ նրանք քաջալերեցին ժողովրդական ճակատի բոլոր հակառակորդներին: Հրապարակ դուրս յեկան բուրժուազիայի գործականները, վորոնք իցկվել եյին ժողովրդական ճակատի շարքերը, վորնեազի պայթեցնեն նրան ներսից: Գլուխ բարձրացրին բոլոր կապիտուլանտ տարրերը, վորոնց դեպի հակաֆաշխտական ափն եր քչել հեղափոխական շարժման շարժման ալիքը: Ժողովրդական ճակատի այդ բոլոր թշնամինները սանձարձակ են զարձել: Նրանք կրակում են կոմունիստների վրա Մադրիդում, նրանք պահանջում են տապալել բանվորական միասնական ճակատը քրանսիայում, նրանք ձգտում են լիկվիդացիայի յենթարկել ժողովրդական ճակատի շարժմանը մյուս յերկրներում: Հակաֆաշխտական

շարժման մաքրումն այդ գալաճանական, կտպիտուլամական քամից միայն կամրապնդի նրան և ավելի մարտունակ կդարձնի:

Մյունիստենյանների զավաճանական քաղաքականությունը շարժման մեջ ե զնում այն խավերին, վորոնք մինչեւ այժմ քաղաքական պայքարից զուրս եյին դտնվում, վրապես յելակետ ե ծառայում համաշխարհային ռեակցիայի ղեծ ուժերը ժողովրդական ճակատից ավելի լայնորեն համախմբելու համար, հակաֆաշխտական շարժման նոր վերելքին մղում ե տալիս ամբողջ աշխարհում և ամենից առաջ Անդլիայում, մասսաների մեջ արագացնում ե կապիտալիզմի վրա զրոհելու զաղափարի հասունացումը:

Սակայն կարելի՞ յեր արդյօք, ընկերներ, վիժեցնել համաշխարհային ռեակցիայի զավաղը ությունն իսպանական հանրապետության ղեմ: Անկատկած, այդ հնարավոր եր: Այդ հնարավոր կլիներ, յեթե միջազդային պրոլետարիատը, իսպանական ժողովրդի աղդային-հեղափոխական պատերազմի հենց սկզբից, համախմբեր իր ուժերը, յեթե Ո ինտերնացիոնալի ղեկավարությունն ընդուներ Կոմունիստական ինտերնացիոնալի առաջարկությունը՝ կապիտալի հարձակման, Փաշիզմի և իմպերիալիստական պատերազմը. ների ղեմ պայքարելու համար դործողությունների միանություն հաստատելու մասին:

Գործողությունների միասնություն հաստատելու իր առաջարկությունը կոմունիստական ինտերնացիոնալի Գործադիր կոմիտեն անցած հինգ տարում արել ե տաս անգամ: Ի՞նչ եյին պատասխանում մեղ Սոցիալիստական ինտերնացիոնալի ռեակցիոն պարագլությունները: Նրանք պատասխանում եյին, վոր զործողությունների միջազդային միասնության համար անհրաժեշտ ե նախորոք միասնական ճակատ երականացնել առանձին յերկրներում: Կոմիտեներնի սեկցիաները ղիմում եյին առանձին սոցիալ-դեմոկրատական կուսակցություններին, այդ կուսակցությունների պարագլությունները պատասխանում եյին, թե նախ պետք ե համաձայնության հանել միջազդային մասշտաբով: Աստուրական մարտերի յեռուն ըրջանում Ո ինտերնացիոնալի պարա-

գլուխները կոմինտերնին ցինիկարար առաջարկեցին սպասել միքանի ամիս, յերբ կդումարվի նրանց Գործկոմը։ Գործկոմը գումարվեց, նրա սեկցիաների մեծ մասը ձայն տվեց հողուտ գործողությունների միջազգային միասնության, առաջն գործողությունների միասնության դեմ եյին անդամական լեյրորիսաները։ Յեվ մեծամասնությունը յենթարկվեց Սիտրինների ու Մորրիսոնների կամքին, յենթարկվեց նրանց թիկունքում կանգնած անդամական ռեակցիոն բուրժուազիայի կամքին։

Իսկ մինչ այդ, միջազգային պրոլետարիատը, համախմբելով իր ուժերը, կարող եր բաց անել տալ Հանրապետական Իսպանիայի սահմանները, թույլ չտալ նրա բլոկադան, ոգնել իսպանական ժողովրդին հաղթանակ տանելու, զրանով իսկ կանխել Ավստրիայի ոկուպացիան, Զեխո-Սլովակիայի անդամահատումը, վիճեցնել մյունխենյան դավադրությունն իսկ։ Նա կարող եր հասնել իտալական Փաշլմի պարտությանը Հարեշտանում, բուրժուական կառավարություններին հարկադրել գործնականում անցկացնելու Ազգերի լիգայի հայտարարած սանկցիաները։ Նա կարող եր համաշխարհային հասարակական կարծիքը բարձրացնել Յապոնիայի դեմ, կարող եր վիճեցնել հումքի, սպառազինության մատակարարումը Յապոնիային, փակուղու մեջ դցել յատոնական ռազմամոլներին։ Սակայն այդ չուզեցին լինտերնացիոնալի կապիտուլանտները, վորովհետև նրանք ավելի շատ վախենում են ժողովրդական ճակատի հաղթանակից, քան Փաշլմի հաղթանակից։

Դեռ կարելի՞ յե խանդարել յերկրորդ իմպերիալիստական պատերազմի հետաղա ծափալմանը և պարտության մատնել Փաշիզմը։ Կարելի յե, թեև այդ այժմ ավելի դըժվար ե, քան առաջ։

Այժմ ի՞նչ և հարկավոր Փաշիստական աղբեսորներին պարտության մատնելու համար։

Նախ՝ հարկավոր և վճռական պայքար մղել կապիտուլանտների դեմ, ընդհուպ մինչև նրանց լիակատար մերկացումը, նրանց մեկուսացումը և ջախջախումը։ Կապիտուլանտները

վոչ միայն համաձայնողականներ են բուրժուազիայի հետ, նրանք համաձայնողականներ են բուրժուազիայի առավել սեակցիոն մասի հետ, համաձայնողականներ են Փաշիզմի հետ։ Կապիտուլանտները Փաշիստական գործակալություն են բանվորական շարժման մեջ, մի գործակալություն, վորը մասսաներին խարելու նպատակով հանդես ե գալիս «պացիֆիզմի» դիմակի տակ։ Սոցիալ-գեմոկրատիայի ուսակցիոն պարագլուխները 1933 թվին Գերմանիայի ժողովրդական մասսաներին դրին Փաշիստական դիկտատուրայի կացնի տակ, մասսաներին խարելով նրանով, վոր իրենք նրանց փրկում են քաղաքացիական պատերազմից։ Ներկայիս կապիտուլանտները բուրժուազիային ողնում են ժողովրդներին ներքաշելու իմպերիալիստական պատերազմների մեջ, հավատացնելով, վոր նրանք փրկում են խաղաղության գործը, ժողովուրդներին փրկում են պատերազմներից։ Նրանք պատերազմներ են պատրաստում այն նույն պրիորների ողնությամբ, վորոնց դիմում եյին նրանք, նախապատրաստելով Փաշիստական դիկտատուրայի հաստատումը։ Հանուն «փաղաղության» պահպանման, նրանք ժողովուրդներին կոչ են անում նահնջելու Փաշիստական աղքենսորների առաջ։ Ոտոտ Բառերի նման, նրանք դիրքը դիրքի յետելից հանձնում են Փաշիզմին, ընդումին սպառնալով, թե նրանք «զենք կվերցնեն այն ժամանակ», յերբ հարձակվեն իրենց վրա»։ Իսկ առայժմ նրանք գերմանական Փաշիզմին տալիս են Ավստրիան, Սուլեհտական մարզը, Զեխո-Սլովակիան, թույլ են տալիս նրան ամբազնդվել Մերձգանուրյան ավաղանում և Բալկաններում, ինտերվենտների ձեռքն են տալիս Խոսկանիան՝ հոչտելու, Փաշիստական աղքենսորներին հանձնում են բոլոր մերձակա ուղիները՝ մյուս ժողովուրդների վրա հարձակվելու համար։

Նրանք փորձում են բարոյալքել ժողովրդական մասսաներին «ավելի լավ և ստրկություն, քան պատերազմ» դավաճանական ստոր լողունդով։ Բայց ժողովուրդները գետեն, վոր իմպերիալիստական դիշատիչներն ստրուկներին թնդանոթի միս են դարձնում։ Իրենց կողոպտիչ պատե-

բազմների համար. սորուկները պատերազմից չեն խռասա-
փում, նրանք մասնակցում են այդ պատերազմներին իրենց
ստրկացնողների կողմում, մասնակցում են վորպես մյուս
ժողովուրդների անկախության գահիներ:

Անդր-Փրանսական կապիտուլանսները յերազում են, վոր
դերմանական ֆաշիզմը չուռ առն դեպի Սրբելք: Այդ պա-
րոնների գեղվով դա նույնական է խաղաղության
պահպանում: Սակայն մենք գիտենք, վոր գերմանական
ֆաշիզմը չի սիրում անանցանելի ճանապարհներ՝ անհաղ-
թահարելի խոչընդուներով, նա զերադասում է գնալ այն-
տեղ, վորտեղ ավելի հեշտ և անցնել, վորտեղ կապիտու-
լացիա յեն անում ֆաշիզմի առաջ:

Զեղոք յերկրների, ինչպես, որինակ, Սկանդինավիայի
կապիտուլանսները պատրաստվում են պատերազմից հեռու
մնալ «չեղողքության» բաստ նստած, ոգնելով իրենց բուր-
ժուադիային, ինչպես 1914—18 թվերին, Հարստանալու ռազ-
մական հայթայթումներից: Սակայն այժմ ժամանակը փոխ-
վել է: Ֆաշիստական աղքեսորները այժմ հանդիսան չեն թող-
նի վոչ մի հարեւան պետություն, մինչև վոր նրան քաշեն
իրենց սաղմական ավանտուրաների սրբիտի մեջ, մինչև վոր
նրա սահմանները չվերաձեն հողուտ «արիական ուսուցի»:

Կաղիտուլանտները մասսաներին վախեցնում են նրա-
նով, թե ժողովրդական ճակատը պրովոկացիայով ֆաշիստ-
ներին հարձակման ե գրում: Բայց ժողովրդական ճակատ
կազմել՝ նշանակում է զիմագրել ֆաշիստական աղքեսորնե-
րին: Ֆաշիստների ախորժակին ե դրույմ վոչ թե դիմա-
դրությունը, այլ դրա բացակայությունը:

Կաղիտուլանտները մտսաների ականջին միսիոնում են.
«Եայեցեք Խոպանիայի հսկայական գոհերին, արդյոք ավելի
լավ չե՞ անձնատուր լինել առանց պայքարի, ինչպես Զեխո-
Սլովակիան»: Բայց յեթե ժողովուրդները հետեւյին այդ
սովանիչ կոչին, ֆաշիզմն այժմ Յելըոպայի տերը կլիներ:
Յեթե իսպանիան զնար Զեխո-Սլովակիայի ճանապարհով,
այժմ մյուս ժողովուրդները, և ամենից առաջ ֆրանսական

ժողովուրդը, արդեն ֆաշիստական առըեսիայի ո՞յյեկուը
կլինելին:

Յերկրորդ՝ ֆաշիստական աղքեսորներին պարտության
մատնելու համար հարկավոր են զործողություններ՝ հիմ-
նավորված հյալքական ուժի վաստարկումներով, այն պե-
տությունների գործողությունները, վորոնց դեմ, ըստ
եյության, ուղղված է ֆաշիստական աղքեսիան (Ֆրանսիա,
Անգլիա, ԱՄՆ): Համաշխարհային ռեակցիան գիտակցաբար
առասպել և ստեղծում գերմանական ֆաշիզմի հզորության
մասին, վորպես թուլացնի ժողովրդական մասսաների
գիմաղբության կամքը: Մեծ լուրջ պատերազմի համար
ֆաշիստական Գերմանիան պատրաստ չեն. նա չունի բավա-
կանաչափ հումք, ողարեն, նրա Փինանսական դրությունը
կրիտիկական է, նրա ափերը խոցելի յեն ծովային բլոկա-
գայի համար, նրա բանակը հրամանատարական կազմի պա-
հան ունի, նրա թիկունքը ֆաշիզմի համար վտանգավոր
թիկունք է: Նյութական ուժի առավելությունները, անկաս-
կած, այսնկեւ կոչված զեմոկրատական պետությունների
կողմն են: Այդ պետությունները յերեք անդամ ավելի բնակ-
չություն ունեն, քան աղքեսորների ըլոկը, 1,5—2 ան-
դամ ավելի պողպատ են արտադրում, յերկու անդամ ավել-
ի ելեկտրոններդիա յեն պատրաստում, տասնեւրա անդամ
ավելի ավտոմոբիլ են արտադրում, արդյունահանում են
հիսուսնիմք անդամ ավելի հեղուկ վառելանյութ, ինն ան-
դամ ավելի տեքստիլ հումք, չորս անդամ ավելի պարեն.
Նրանք կարող են լիովին ծածկել իրենց հումքային պահանջ-
ները, մինչեւ աղքեսորների ըլոկը նույնիսկ խաղաղ ժա-
մանակ 50—55 տոկոսի չափով զեֆիցիա ունի. նրանց վոս-
կու առկա պաշարները քառասունիմք անդամ գերազանցում
են ֆաշիստական պետությունների վոսկու պաշարներից: Ինքնաթիւուաշխնության, բանակի մոտորացման, նրա ուղ-
ամատեինիկական հագեցման ասպարեզում նրանց արտա-
դրական հնարավորությունները շատ ու շատ են զերազան-

ցում Փաշխստական բլոկի ամենահամարձակ հաշիվներից : Ֆրանսիայի, Անգլիայի և ԱՄՆ-ի ծովային նավատորմը յերկու անգամ ավելի ուժեղ և Գերմանիայի, Իտալիայի և Յապոնիայի նավատորմից :

Այսպես կոչված գեմոկրատական պետությունների կողմից Փաշխստական ազրեսորներին հակահարված տալու հաստատուն քաղաքականությունը՝ միացված տնտեսական ննջման հետ, բալականին գործունակ միջոց կլիներ, վորովեսղի Փաշխստական պետություններին հարկադրեր նահանջել : Այդպիսի քաղաքականությունը կլիներ իսկապես խաղաղության քաղաքականություն : Այդ քաղաքականությունը պաշտպանություն կդաներ բոլոր ժողովուրդների կողմից : Դա նորից Ֆրանսիայի, Անգլիայի և ԱՄՆ-ի կողմը կդարձներ այն փոքր պետություններին, վորոնք այժմ գլուխները կորցրել են մյունիենյան կուրսից : Այդ կլիներ ժողովուրդների գեմոկրատական նվաճումների ամրապնդման քաղաքականություն, վորին պաշտպանություն ցույց կտար միջազգային բանվոր դաստակարգը :

Բայց այսպես կոչված գեմոկրատական պետությունների քաղաքականության մեջ այդպիսի չըջադարձի համելու համար անհրաժեշտ է, վոր բանվոր դասակարգը նույնութեան յարական ննջման ուժ գործադրի բուրժուական կառավարությունների վրա : Այն զենքը, վորն ունի բանվոր դաստակարգը, — գործադրությունը, մասսայական գեմոնստրացիաներըն են, դա ժողովրդական շարժումն է կողոպտիչ պատերազմների դեմ : Այդ զենքի կիրառումն այնքան ավելի մեծ արդյունքներ կտա, վորքան ավելի շուտ բանվոր դասակարգը գործողությունների միջազգային միասնություն հաստատի : Կողոպտիչ պատերազմների դեմ պայքարելու համար անհրաժեշտ են բոլոր յերկրների պրոլետարների համատեղ դործողությունները :

III. ԿՈՄՈՒՆԻՍՏԱԿԱՆ ՇԱՐԺՈՒՄԸ ԿԱՐԻՏԱԼԻՍՏԱԿԱՆ ՑԵՐԿՎՆԵՐՈՒՄ

Ա.) ԿՈՄԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ՏԱԿՏԻԿԱՅԻ ՄԻՔԱՆԻ ՀԱՐՑԵՐԸ

Անցնում եմ իմ զեկուցման յերրորդ մասին, վորը նվիրված և միջազգային կոմունիստական շարժման վիճակին : Նախ միքանի գիտողություններ կոմկուսակցությունների տակտիկայի միքանի հարցերի մասին :

Յերկրորդ խմբերիալիստական պատերազմի իրադրությունն այն չէ, ինչ կար 1914—18 թվերի առաջին իմպերիալիստական պատերազմի ժամանակ : Այժմ, ի տարբերություն 1914—18 թվականներից, աշխարհը բաժանվել ել յերկու հակադիր սիստեմների՝ կամլիստալիզմի աշխարհ և սոցիալիզմի աշխարհ : Այժմ զոյություն ունեն վոչ միայն իմպերիալիստական պետություններ, այլև այնպիսի իմպերիալիստական պետություններ, վորոնք իրենց մոտ հաստատել են Փաշխստական ուժերմ, զդուում են վերջինս զենքի ուժով փաթաթել մյուս ժողովուրդների վդին, հանդես են ուժով վորպես ավագակային պատերազմներ նախաձեռնողներ :

«Յերկրորդ խմբերիալիստական պատերազմի տարրերից զիծն առաջմ կայանում ե նրանում, վորայդ պատերազմը վարում և ծավալում են ազրեսիվ տերությունները, մինչդեռ մյուս տերությունները, «կեմոկրատական» տերությունները, վորոնց դեմ ել իսկապես ուղղված ե պատերազմը, ձևացնում են, թե պատերազմն իրենց չի վերաբերում, ձեռքերը լվանում են, հետ-հետ են ֆաշվում, փառարանում են իրենց խաղաղափրությունը, հայ-հյում են փաշխստական ազրեսորներին և... ֆիշ-ֆիշ իրենց դիրքերը հանձնում են ազրեսորներին, ընդհմին հավատացնելով, վոր իրենք հակահարվածի յեն պատրաստվում» («Համկ(բ)կ պատմության հա-

մասուտ դասընթաց», եջ 318—319, Հայքաղիքատ,
եջ 448):

Ֆաշիստական պետություններն սկսել են Յելրոպայի բաժանումը, բռնության միջոցով՝ «ինքնորոշում» են մանդաղություններին, ընում են դաղությների վերաբաժանման հարցը:

Այս նոր իրավրության մեջ կոմունիստներին հարկ է մինում փորչելու իրենց դիրքը ներկայիս պատերազմների վերաբերմամբ, Փաշիստական պետությունների դաղութային ոլուհանջների և «ազգային ինքնորոշման» լողունղը Փաշիստական գեմազողների կողմից շահագործելու փորձերի վերաբերմամբ։

«Համեկ(ր)կ պատմության համառոտ դասընթացը», մարքսիզմ-լենինիզմի ուսմունքին համապատասխան, պատերազմները բաժանում են արդարացի և անարդարացի պատերազմների —

(ա) ԱՐԴԱՐԱՑԻ, վոչ-հափշտակողական, ազատազրական պատերազմ, վարի նպատակն է կամ պաշտպանել ժողովրդին արտաքին հարակումից և քրան ստրկացնելու փորձերից, կամ ազատազրի ժողովրդին կապիտալիզմի ստրկությունից, կամ, վերջապես, ազատել զաղութներն ու կախյալ յերկրներն իմպերիալիստների լծից, և

(բ) ԱՆԱՐԴԱՐԱՑԻ, հափշտակողական պատերազմ, վարի նպատակն է զավթել և ստրկացնել ուրիշ յերկրներ, ուրիշ ժողովուրդներ։ («Համեկ(ր)կ պատմության համառոտ դասընթաց», եջ 161, Հայքաղիքատ, եջ 226):

Այս ցուցումն ուղեցույց թել և կոմունիստների համար՝ յարաբանայուր կոնկրետ պատերազմի վերաբերմամբ բանվոր դաշտակարգի և աշխատավորների դիրքը փառշելիս։ Այդ նշանակում և, վոր աշխատավորները կպաշտպանեն յուրաքանչյուր ժողովրդի արդարացի պատերազմը հանուն արդարացին անկախության, ընդում իմպերիալիստական դիշատիչների։ Նրանք կալուշտանեն այն պատերազմը,

վորը նպաստում է համաշխարհային ռեակցիայի, նրա հարկածող բուռնցքի Գերմանիայի, Յապոնիայի և Բուալիայի չուտափույթի պարտությանը։ Նրանք կպաշտպանեն այն պատերազմը, վորն արագացնում է համաշխարհային պրոլետարիատի հաղթանակը, վորի շահերն ամբողջապես ու լիովին համընկնում են հաղթանակած սոցիալիզմի յերկրի, բոլոր աշխատավորների հայրենիքի շահերի հետ։

Կոմունիստներն իրենց ամենաառաջին պարտականությունն են համարում մորթիլիզմացիայի յևնթարկել բոլոր յերկրների աշխատավորներին, ողնություն ցույց տալու համար արգաբացի պատերազմ մզող ժողովրդին, վորպետզի բոլոր ժիջոցներով սժանզակեն այլ ժողովրդի հաղթանակին։

«Համեկ(ր)կ պատմության համառոտ դասընթացի» ցուցումն արդարացի և անարդարացի պատերազմների մասին կոմունիստներին թույլ ե տալիս նշելու հստակ լեթինյան տալինյան զիծ պյայքարի վերաբերմամբ, վարը բորբագվում և իմպերիալիստների միջև գաղութային ժաղանցուրմենքը վրա իշխելու համար։

Կոմունիստներն ամենահետևողական պայքար են մզում իմպերիալիստների կողմից գաղութային ժողովուրդների ամեն տեսակ ճնշման ու ստրկացման զիծ։ Նրանց պործը չե պաշտպանել զոյսություն ունեցող դաղութային կայսրությունները։ Առավել ևս նրանք անհաջտելիորեն թշնամի յևն գեպի Փաշիստական պետությունների գաղութային պահանջները, ուետություններ, վորոնք ե'լ ավելի վատթար ստրկացում են բերում գաղութային ժողովուրդներին։ Կոմունիստները պաշտպանում են գաղութներում իմպերիալիստական ճնշման զիծ պյայքարելու համազգային ճակատի ստեղծման ուղին ծավալված շարժում և ձգտում են մետրոպոլիայի բանվոր գաստակարգի ու գաղութների ճնշման ժողովուրդների զործողությունների միասնություն հաստատելու։ Նրանք այսպես կոչված՝ բուրժուա-դեմոկրատական պետությունների իմպերիալիստական կառավարություններից պահանջում են անհապաղ արմատապես բարելավել կա-

զութների աշխատավոր մասսաների նյութական դրությունը, պահանջում են դեմոկրատական լայն իրավունքներ ու ազատություններ տրամադրել գաղութներին:

Միենույն ժամանակ կոմունիստները մերկացնում են պատերազմի Փաշիստական Հրձիգների ցինիկ խարեյությունը, վորոնք փորձում են ողտազործել գաղութային մասսաների դժուհությունը հոգուտ իրենց կողովտիչ նպատակների: Պաշտպանելով գաղութային ժողովուրդների ինքնորշման իրավունքը՝ ընդհուպ մինչև բաժանումը, կոմունիստները, Անդրինի-Ստալինի ուսմունքին համապատասխան, հենց բաժանման իրավունքի իրականացումը յենթարկում են Հենց իրենց՝ գաղութային ժողովուրդների աղատադրական պայքարի հիմնական շահերին, Փաշիզմի, աշխատավորության այդ ամենավխերիմ թշնամու, ջախջախման դործին, և շահագործողների նկատմամբ միջազգային բանվոր դատակարդի հաղթանակի շահերին:

«Համեկ(բ)կ պատմության համառոտ դասընթացի» ցուցումը կոմունիստներին թույլ ե տալիս նաև գրակելու նիշտ դիրք «ազգային ինքնորոշման» լոգունքի Փաշիստական սպեկուլացիայի վերաբերմամբ: Պատերազմի Փաշիստական հրձիգները, ճնշելով իրենց սեփական ժողովուրդներին և սորկացնելով ուրիշ ժողովուրդների, փորձում են «ազգային ինքնորոշման» գեմոկրատական լոգունքը հակահեղափոխական մի զենք դարձնել՝ իրենց աղբեկիլ պլաններն իրականացնելու համար: Կեղծաւլորությամբ հանդես գալով աղղային ինքնորշման կողմնակիցների դիմակով, նրանք աշխատում են քայլայել կապիտալիստական այն բաղմագի պետությունները, վորոնք ընկած են Փաշիստական եքսպանսիայի ճանապարհին, վորքը յերկրները վերածել պլացդարմի՝ մյուս պետությունների վրա հարձակվելու համար:

Հետեղականորեն պայքարելով կապիտալիստական յերկրներում ազգային ճնշման բոլոր ձևերի դեմ, պաշտպանելով ճնշված ազգերի ինքնորոշման իրավունքը՝ ընդհուպ մինչև բաժանումը, ճնշված աղղություններին պայքարի կո-

չելով՝ ԽՍՀՄ ժողովուրդների ստալինյան բարեկամության մեջ փորձի հիման վրա փոխարարերություններ հաստատելու համար, կոմունիստները ներկայիս կոնկրետ պատմական իրազրության մեջ կրակի հիմնական ուղղությունը կենտրոնացնում են «ազգերի ինքնորոշման» Փաշիստական կեղծման դեմ, վորպես ճնշված աղղությունների ամենաշղթանիկ խարեյության և ժողովուրդների աղատության ու անկախության դեմ ուղղված վատթարագույն վոճրագործության: Կոմունիստներն առաջին պլանի վրա յեն քաշում պայքարը Փաշիստական պետությունների կողմից ստրկացված ժողովուրդների ինքնորոշման իրավունքի իրականացման համար: Նրանք պահանջում են աղատ ինքնորոշում Ավստրիայի համար, վորը հանրագլեյխ նախորյակին բռնի կերպով զավթեց Փաշիստական Գերմանիան, վերջինիս կողմից Զեխո-Սլովակիայից իւլված Սուլեհուստական մարզի համար, պահանջում են Կորեայի, Ֆորմողայի, Հարեչստանի աղատ ինքնորոշումը, իսպանիայի և Չինաստանի մաքրումն իմպերիալիստական հավատակիչներից:

Բ) ԿՈՄԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ՎԻՃԱԿԸ

Կոմունիստական ինտերնացիոնալը կուսակցության XVL համագումարի մոմենտին կապիտալիստական յերկրներում ուներ 860.000 կոմունիստ: Այսոր նրա չարքերում կա 1.200.000 հոգի: Կոմյերիտականների և Յերիտկոմինտերներին հարող յերիտասարդ հեղափոխականների թիվն աճել է 110 հազարից մինչև 746 հազար: Ամբողջությամբ վերցրած՝ դա համարյա յերկու միլիոն հոգուց բաղկացած մի բանակ ե:

Սակայն այդ թվերը կոմկուսակցությունների խոկական կազմակերպական վիճակի պատկերը չեն տալիս: Կան ընդհատակում անձնվիրարար աշխատող տասնյակ-հազարամբ, վորոնք ընդդրկված էնդրական համակարգությունում: Զինաստանի կոմունիստները, վորոնք 1935 թվին թողին Յոյանսի խորհրդային շրջանը, կարմիր բանակի հետ միասին անցան 12 հազար կիլոմետր,

Հանապարհին քաղաքական մեծ աշխատանք տանելով մաս-
աների մեջ: Նրանց սուեզած թիվներն ապրում են, դր-
ժում, պայքարում, թեև վոչ մի տեղ պրանցման չեն յեն-
թարկված:

Մեր վիճակագրության մեջ չեն մտնում բանտերում և
Համակենտրոնացման ճամբարներում տառապող տանյակ-
հագարավոր կոմունիստները: Կոմունիստական ինտերնա-
ցիոնալի բոլոր սեցցիաները շրջապատված են բանվորական
ակտիվով, վորն աշխատանք և կտարում կուսակցության
զիրեկտօններով, ակտիվ, վորի թվական կազմը միշտ
անդամ դիրադանցում և կուսակցության անդամների թիվը:

Բացի այդ ակտիվից, կոմկուսակցությունն ունի կոմ-
կուսակցությանը նվիրված, նրան հավատացող և նրան
պաշտպանող բանվորների եւ ավելի լայն պերֆերիա: Բեր-
դիական կոմկուսակցությունը մեծ չեն, նա ունի ընդամենը
7 հազար անդամ, բայց վերջին մունիցիպալ ընտրություն-
ներում նա հավաքեց 160 հազար ձայն. հոլանդական կոմ-
կուսակցությունն ունի 10 հազար անդամ, բայց նրա ոգտին
ձայն տիվին 137 հազար մարդ: Վերլուծելով ընտրություն-
ների արդյունքները և կոմկուսակցության ազդեցության
մյուս ցուցանիշները, կարելի յի հետևություն անել, վոր
յուրաքանչյուր կոմունիստ իր յետելից տանում և առնվազն
15-ից մինչև 20 բանվոր և աշխատավոր:

Անել և կոմունիստների աղջեցությունը պրոֆմիու-
թենական շարժման մեջ, մի շարք յերկրներում կոմունիստ-
ներն իրենց անձնազու աշխատանքով նվաճել են պրոֆմիու-
թյունների անդամների մասսայի վատահությունը, վորը
նրանց առաջ և քաշել պրոֆմիութենական շարժման դեկա-
վար պոստերի:

Սակայն կոմկուսակցություններն անցած հինգ տարում
զանազան յերկրներում անհամաշտի են զարգացել: Անեցին
և ամբապնդվիցին զբանցից նրանք, վորոնք զինված պայ-
քար եյին մղում և մղում են իրենց յերկրի վրա կտար-
ված չարանենդ հարձակման դեմ, ինչպես իսպանական և
Հինական կոմկուսակցությունները: Անեցին

թյուններն այն յերկրների, վորտեղ պրոլետարիատը կարա-
գացավ ամուր գիրքեր պահպանել ուսակցիայի գեմ մղվող
պայքարում, վորտեղ նրա պայքարին աջակցություն ցույց
տվին գյուղացիները և քաղաքային ստորին խսվերը, ինչ-
պես, որինակ, ֆրանսիայում. աճեցին այն կոմկուսակցու-
թյունները, վորոնք զործում են քիչ թե շատ լեգալ գոյու-
թյան պայմաններում, վորտեղ սոցիալ-դեմոկրատիան թույլ
է, ինչպես, որինակ, ԱՄՆ-ում և Լատինական Ամերիկայի
շատ յերկրներում: Զգալիորեն դանդաղ աճում եյին կոմ-
կուսակցություններն այստեղ, վորտեղ սոցիալ-դեմոկրա-
տիան ուժեղ և վորտեղ նրա ուսակցիոն լիդերները վիժեց-
նում եյին բանվոր զասակարգի ու աշխատավորության
գործողությունների միասնությունը. մենք նկատի ունենք
Ընդլիան և սկանդինավյան յերկրները: Զգալիորեն հետ են
մնացել կոմկուսակցություններն այն յերկրներում, վորտեղ
բանվորական շարժումը ճգմված և, մանավանդ տառապար
Փաշիստական դիկտատորայի յերկրներում:

Հաշվետու Ժամանակաշրջանում աճած կոմունիստական
կուսակցությունների մեջ առաջին տեղերից մեկն և դրա-
վում իսպանիայի հերոսական իսմիկաւակցությունը, մի
կուսակցություն, վորը լավ յուրացըել և բնկեր Ստալինի
այն խմասուն ցուցումը, վոր իսկական բոլշևիկները պետք
ե «ազատ լինեն ամեն տեսակ խուճապից», խուճապի նման
ամեն բանից, յերբ զործն սկսում և բարդանալ և հարիզոնի
վրա ուրվագծվում և վորեւ վանդպ: Խաղանական կոմկու-
սակցությունը 1931 թիվը մինչև 1939 թիվը 800 մարդուց
աճեց, դառնալով 300-հազարանոց հզոր կուսակցություն,
վորն անցել և ընդհատակի, հեղափոխության, քաղաքացի-
ական պատերազմի, ոտարերկրյա հականդավորական ին-
տերվենցիայի դեմ մղվող պատերազմի գպրոց: Նա հանդի-
ռանում և իսկական ժողովրդական կուսակցության որինակ,
կուսակցություն, վորի խոր արժատները բանվորական և
զյուղացիական մասսաների միջից չի կարող պոկել վոչ մի
ահսակ Փաշիստական տեսոր:

Իսպանիայի կոմկուսակցությունը ժողովրդի բոլոր

Խավերի մեջ հսկայական հեղինակություն և նվաճել իր ճիշտ քաղաքականությամբ, նա իր բոլոր հոգսերի ու մտքերի կենտրոնում և դնում խպանական ժողովրդի թշնամիների նկատմամբ այդ ծողովրդի հաղթանակի շահերը: Իր անձնազոհ հերոսությամբ նա նվաճել և ժողովրդի վստահությունը: Ժողովուրդը տեսավ, թե ինչպես ամենավտանգավոր տեղերն եր նետվում նա ամենաածանր ըոպեներին: Նա առաջնն եր սկսում կոիվը և վերջնն եր ավարտում այն: Ժողովուրդը նրան սիրեց, վորովհետև ստուգեց նրան նրա բոլշևիկյան դործերով: Նա ամեցրել և այնպիսի հիանալի մարդիկ, այնպիսի ամրակուռ ստալինյաններ, ինչպես Առաջի Դիմուր և Դոլորես Իրարրուրին (ծափահարություններ), վորոնցով պարծենում և ամբողջ միջազդային կոմունիստական շարժումը:

Կոմինտերնի յերկրորդ սեկցիան, վորը խոչոր դեր և խաղում իր յերկրի և իր ժողովրդի կյանքում, չինական կոմկուսակցությունն ե: Նա այժմ ունի 148 հազար անդամ, կապված և վոչ միայն բանվորների, այլև զյուղացիական լայն մասսաների հետ և դրանք աղդեցություն ունի նաև ինտելիգենցիայի, մանավանդ ուսանողության մեջ:

Չինաստանի կոմկուսակցությունը չին ժողովրդի զինված մասն ե: Դա մի կուսակցություն ե, վորը կոփել և բաղմանյա քաղաքացիական և ազգային-աղատաղրական պատերազմի բոցերի մեջ. նա անցյալում կուսուկել և խորհրդային շարժման և խորհրդային իշխանության կառուցման փորձ, ունի լայն ալարտիզանական շարժում կազմակերպելու հարուստ փորձ, վորն այնքան արժեքալոր և Չինաստանում տեղի ունեցող ներկայիս ազգային պատերազմի համար:

Նա քարձր կարպետություն ունի թշնամու ուժերը քայլելու գործում, ունի նրա խոր թիկունքը թափանցելու և հակառակորդի բանակում քաղաքական լայն աշխատանք կատարելու հմտություն: Չինական կոմկուսակցությունն այժմ ամենից ավելի արագ և աճում պարտիզանական շարժ-

մամբ համակված շրջաններում, յապոնացիների թիկունքում:

Նա համառության և ճկունության որինակ և տալիս ազգային ճակատի ամրապնդման ու զարգացման գործում, վոր հիմնական պայմանն ե յապոնական իմպերիալիստական հափշտական ամբողջական տանելու համար: Չինական կոմկուսակցության ուժեղ կողմն ե հանդիսանում նրա աշխատանքը նոր կադրերի պատրաստման և առաջքաշման ուղղությամբ: Չինական կոմկուսակցության լավագույն մարդիկ՝ Մառ Ցզե-Դունը և Զժու-Դեն հաջողությամբ միացնում են իրենց մեջ քաղաքական ղեկավարների և տաղանդավոր զորավարների հատկությունները: (Ծափահարություններ):

Ֆրանսիայի կոմկուսակցությունը նախամարտիկն ե հանդիսացել հակաֆաշիստական ժողովրդական ճակատի համար մզվող պայքարում: Հինգ տարվա ընթացքում նա աճեց, 40 հազար անդամից այսօր հասնելով մինչև 270 հազարի: Կենտրոնական որդպն «Յումանիտե»-ի տիրաժը՝ նույն այդ ժամանակամիջոցում աճեց 120.000-ից մինչև 350.000 որինակ. «Յումանիտե»-ն իր տիրաժով յերրորդ տեղն է գրավում ֆրանսիայի բոլոր թերթերի մեջ, առաջ անցնելով «Թան»-ի, «Մատեն»-ի տիտի և այլ տասնյակ բուրժուական թերթերից: Կոմկուսակցության պրովինցիալ մամուլի տիրաժը հասնում է 470 հազար որինակի:

1936 թվին տեղի ունեցած պառամենտական վերջին ընտրություններում կուսակցության ստացած ձայների քանակն աճեց մինչև մեկ ու կես միլիոն, այսինքն 90% ավելի, քան նախորդ ընտրություններում: Փարիզում և նրա արվարձաններում կոմկուսակցությունը նվաճեց 60 զեպւտական մանդատներից 33 մանդատ—բացարձակ մեծամասնություն: Նա ամենաածեղ կուսակցությունն ե Փարիզի մեջ գործում, մասնավանդ մետաղամշակման արդյունարերության խոշորագույն գործարաններում: Ֆրանսական կոմունիստների ուժն այն ե, զոր նրանք վայելում են պրոֆիլությունների մեջ մտնող բանվորական մասսայի մեծ վստա-

Հությունը: Այդ վստահությունը նրանք նվաճեցին այն բանվ, վոր անձնվիրաբար պայքարում եյին հանուն պրոֆմիությունների միավորման, հանուն նրանց ամրապնդման, հանուն աշխատավորության անմիջական պահանջների: Զարդացնելով հակաֆաշխտական շարժումը, Ֆրանսիայի կոմկուսակցությունը հենվում եր իր բանվոր դասակարգի և իր ժողովրդի լավագույն հեղափոխական տրաէլիցիաների վրա: Նա հսկայական աշխատանք կատարեց Բալտանական հանրապետությանը գործուն ողնություն ցույց տալու համար:

Զգալի տեղաշարժ և ձեռք բերել ԱՄՆ-ի կամկուսակցությունը: Ամեն կերպ ոժանդակելով պրոլետարիատի զանակարգային շարժման կազմավորմանը և բուրժուական կուսակցություններից նրա խղվելուն, նա աճեց, 20 հազար տանգամից հասնելով մինչև 90 հազարի: Նա աճեց, վորովչետե իր աշխատանքով նպաստում եր ամրապնդմանը արտադրական պրոֆմիությունների, վորոնք ընդդրկում են մինչեւ 4 միլիոն անդամ, վորովչետե անդուլ, համբերատար աշխատանք եր կատարում. Աշխատանքի ամերիկյան ռեակցիոն Ֆեղերացիային հարող յերեք ու կես միլիոն բանվորների մեջ, հանուն պրոֆմիութենական միասնության վերականգնման՝ դասակարգային պայքարի հիման վրա: Կուսակցությունը մեծ հեղինակություն և նվաճել ներդրու աշխատավոր մասսաների մեջ, ինչպես նաև ամերիկյան ինտելիգենցիայի լավագույն ներկայացուցիչների մեջ: Դեմոկրատական լայն շարժման մեջ իր մասնակցությամբ և նրա կիսակատարության քննադատությամբ ԱՄՆ-ի կոմկուսակցությունն այդ շարժումը մղում եր դեմք ավելի հետևողական հակաֆաշխտական պայքարի ուղին: Կուսակցության եյական թերություններից մեկն այն ե, վոր նա գեռ թույլ և կապված Փերմերական մասսաների և Փերմերական շարժման հետ:

Անգլիայի կոմկուսակցությունը հասալ իր շարքերի գլուխի թվական անման՝ 6 հազարից մինչև 18 հազար անդամի: աճել ե նրա ազգեցությունը պրոֆմիություններում

և լեյբորիստական կուսակցության ներսում: Անգլիայի կոմկուսակցության առաջարկը՝ լեյբորիստական կուսակցության մեջ մտնելու մասին թեև մերժվեց լեյբորիստական զեկավարության կողմից, սակայն պաշտպանություն դաշտ տեղերում 1400 պրոֆմիութենական ու լեյբորիստական կաղմակերպությունների կողմից: Ե՛լ ավելի մեծ արձականող ե գտնում նրա կամպանիան՝ Անգլիայում ժողովրդական ճակատ հաստատելու ողտին: Կրիպսի հուշադրբերը հոգուտ ժողովրդական ճակատի միքանի որվա ընթացքում հավաքեց 250 հազար ստորագրություն:

Բայց այնուամենայնիվ, չնայած այդ հաջողություններին, անգլիական կոմկուսակցությունը կոմիսաներնի ամենից ավելի հետ մնացող սեղիաններից մեկն և, վորովչետե իր համար ճանապարհ բաց անել զետե Անգլիայի բանվոր գասակարգի հիմնական խավերը, դասակարգ, վորը հսկայական պատասխանատվություն և կրում այն բանի համար, վոր նա իր շարժման միջոցով ժամանակին չվիճեցրեց անգլիական ռեակցիայի քաղաքականությունը իսպանական հանրապետության ըլուկադայի գործում:

Բոլոր լեզար կոմկուսակցություններն առաջ են դնացել չնորմիվ պրոֆմիություններում նրանց կատարած աշխատանքի բարեկալման, միասնական ու ժողովրդական ճակատի համար նրանց մղած պայքարի և խսպանական ժողովրդին ողնելու գործում նրանց ցուցաբերած ակտիվության: Այդպես, որինակ, Կանադայի կոմկուսակցությունն աճել ե 8 հազարից մինչև 18 հազար, Կուրայի կոմկուսակցությունը՝ 3 հազարից մինչև 23 հազար, Մեքսիկայի կոմկուսակցությունը՝ 2 հազարից մինչև 30 հազար, Շվեյցարիայի կոմկուսակցությունը՝ 8 հազարից մինչև 19 հազար, Դանիայի կոմկուսակցությունը՝ 3 հազարից մինչև 9 հազար: Աճել են միքանի կոմկուսակցություններ գտնություն յերկրներում, այնտեղ, վորտեղ նրանց հաջողիվ և ակտիվ կերպով միանալ համագույն հակամագլերիալիստական ճակատի շարժմանը և մասսաների հետ միասին նվաճել գետներատական իրավունքների ու ազտությունների թե-

կուղ մի մասնիկ։ Անցած ժամանակաշրջանում անլեղալ դարձավ Զեխո-Սլովակիայի կոմկուսակցությունը, վորը մինչև ընդհատակ անցնելն ուներ 60 հազար անդամ։ Նա կարողացել ե պահպանել իր ակտիվն ու անդամների հիմնական մասսան նաև ներկայումս, ընդհատակի պայմաններում։

Ծանր հարվածներ հասցվեցին Փաշխտական դիկտատուրայի յերկրութիւն, մանավանդ Գերմանիայի, Յապոնիայի և Իտալիայի կոմունիստական շարժմանը։ Բուրժուազիան տասնյակ-հազարավոր կոմունիստների գոյում ե բանտերն ու համակենտրոնացման ճամբարները, մահապատճի յե յենթարկում նրանց դատելով ու առանց դատի, սպանում ե անկյունից։ Նա ցանցում ե բանվորներին հետախուզական սիստեմի միջոցով աներում, վորտեղ նրանք ապրում են, ձեռնարկություններում, վորտեղ նրանք աշխատում են, Փաշխտական կազմակերպություններում, ուր նրանց բռնի կերպով աշխատում ե քել բուրժուազիան։ Նա նրանց դեմ ե դրդում Փաշխտական խաժամուժը, մեղաղբելով նրանց պետական «դավաճանության» մեջ։

Ի՞նչպես են աշխատում կոմունիստներն այդ յերկրներում։ Ծոտալիտար Փաշխտական դիկտատուրայի պայմաններում նրանց համար դժվար ե կառուցել վերեից մինչև ներքեւ կենարունացված կուսակցական կազմակերպություն։ Նրանք ճյուղավորված ցանց են ստեղծում այնպիսի խմբերից, վորոնք բաղկացած են վազուց միմյանց ճանաչող, փոխադարձ վատահության կապերով կապված մարդկանցից։ Այդպիսի խմբեր կան հարյուրներով։ Դրանք լավ կոնսպիրացիայի յեն յենթարկված, դյուրաշարժ են և ճկուն։ Վոստիկանության համար դժվար ե վորսալ նրանց։ Այդ խմբերը յեռուն գործունեյություն են ծավալում իրենց տներում, թաղամասերում և ռայոններում։ Կոմունիստները, այնուհետեւ, աշխատում են ձեռնարկություններում։ Նրանց ակտիվ աշխատանքի չնորհիվ Փաշխտներին չհաջողվեց աղողեցություն նվաճել Փարբիկաներում ու գործարաններում՝ վո՛չ Քերմանիայում, վո՛չ ել իտալիայում։ Կոմունիստները,

վերջապես, աշխատավորության մեջ աշխատելու համար ոգտագործում են Փաշխտական մասսայական կազմակերպությունները։

Չնայած վոր կուսակցության առաջնորդ ընկը. Թելմանն արդեն վեցերորդ տարին ե, ինչ տառապում և Փաշխտական բանտում, չնայած ընդհատակի ամենածանր պայմաններին, գերմանական կոմկուսակցությունը կարողացավ պահպանել իր կազմակերպությունը։ Նա միակ հակաֆաշխտական կուսակցությունն ե, վորը մասսայական քաղաքական աշխատանք է կատարում Գերմանիայում։ (Բայոն ծափակարգյուններ)։

Բայց, դժբախտաբար, կուսակցությունը չափից դուրս յերկար ժամանակ ե ապրել իր յերբեմնի մասսայական ուժի հիպոնոսի տակ, հույս դնելով Փաշխտական ուժիմի արագ ու հեշտ խորտակման վրա։ Հետո, յերբ նա վերակառուցվեց, պրոլետարական ուժերը հավաքելու և նրանց կազմակերպությունն ամրապնդելու տեսական քրտնաջան աշխատանքի կուրս բռնեց, գերմանական միքանի կոմունիստները ընկան մյուս ծայրահեղության մեջ։ Նրանք լրիվ չափով հաշվի չառան Փաշխտական ուժիմի նկատմամբ մասսաների գժղություն աճման արագ տեմպերը և հանկարծակի յեկան հակաֆաշխտական տրամադրությունների աճմամբ, վոր նկատվում են Գերմանիայում վերջին ամիսների ընթացքում։

Յափոնիայի կոմկուսակցության ունի յապոնական Փաշխտական ուղղմամոլների հափշտակողական պահների գեմ պայքարելու տրամադրեան կանկարծակի յեկան հակաֆաշխտական իմպերիալիստների՝ Մանչուրիա ներխուժելու դեմ, կազմակերպելով ցույցեր, գործադուներ՝ ընդդեմ պատերազմի, կազմակերպելով գինվորներին ու նավասահներին։ 1937 թվից, այն մոմենտից սկսած, յերբ յապոնական իմպերիալիստները նոր ներխուժում կատարեցին Չինաստան, կուսակցությունը հակապատերազմական ինտենսիվ աշխատանք եր կատարում, նա պայքարում եր չովինիդմի դեմ, կազմակերպեց զորակոչի յենթարկվածների ընտանիքներին ողնելու

լայն կառապանիա, առաջապես յապոնական բանակը Չինասաւանից հետ կանչելու պահանջը, դարձավ ժողովրդական հակատի ուղարկած շարժման շարժիչ ուժը։ Չնայած գաֆան տեսորին, կուսակցությանը հաջողվեց պահպանել կազմը մասսաների հետ, թեև կուսակցության թվական աճումը շատ հետ և մնում նրա մասսայական ապրեցությունից։

Պետք է նշել խոպական կոմիուսակցության մեծ թուրքությունը։ Ֆաշիստական դիկտատուրայի գոյության յերկար տարիների ընթացքում նա չկարողացավ համախմբել անլեղալ ամուր կազմակերպություն, լուրջ աշխատանք ծագալել ֆաշիստական պրոֆմիտություններում և ֆաշիստական մյուս մասսայական կազմակերպություններում, աճող յերիտասարդ սերնդի զղալի խավերին դուրս կորպել ֆաշիզմի ազդեցության տակից։ Խոպական վորոշ կոմունիստների այն դրույթը, թե ֆաշիզմը կարող է խորտակվել միայն պատերազմի մեջ պարտվելու հետևանքով, իրականում քողարկում և ուղղութունիստական պասսիվությունը։ Հենց դրանով ել զղալի չափով բացատրվում է այն հանդամանքը, վորհուսակցությունը չկարողացավ դիմավորել մասսաների դըժգոհությունը Հաբեշստանում և Խովանիայում իտալական ֆաշիզմի մզած պատերազմից, դժգոհություն, վորն իր արտահայտությունը դատավ մի շարք տարերային մասսայական յելութների մեջ։

Ի հակակիո խոպակայի կոմիուսակցությանը, կամ փոքր յերկրներում դործող մի շարք կուսակցություններ, վորտեղ ֆաշիստական դիկտատուրան հաստատվել և զդաւիսրեն ավելի ուշ, քան Խոպակայում, սակայն, վորոնք իրենց մարտական ակտիվության շնորհիվ անլեղալ կոմիուսակցությունների մեջ առաջին տեղերից մեկն են անցել։ Մենք նկատի ունենք միքանի կուսակցություններ, վորոնք դործում են զերմանական ֆաշիզմի՝ դեպի Մերձավոր Արևելք թափանցելու ուղիների վրա ընկած յերկրներում։

Կոմունիստական շարժմանը շատ լինաւ և հասցնում ֆաշիստական հետախուզությունների ֆայքայիչ աշխատանք,

վորոնք ջանում են նրա շարքերն ուղարկել իրենց պրավոկատորներին ու լրտեսներին։ Յազրնիայում վերջին տասը աարվա ընթացքում ձերբակալվել և 60 հազար կոմունիստ։ 1934 թվականին մինչև այժմ բռնվել ե կոմիուսակցության կենտրոնական կոմիտեյի չորս կազմ։ Ֆաշիստական հետախուզություններին ողնում են Տրոցկին և տրոցկիստները։ Լեռնատանում, Խոտիայում, Յազրնիայում և Գերմանիայում պահպանական բաժինները լայնորեն ոգտագործում են Տրոցկու որական նողկալի փոխածքը՝ ձերբակալված կոմունիստներին քայլայելու նպատակով։ Ֆաշիստական հետախուզությունների առաջադրանքներով տրոցկիստները ներս են սոզում ժողովրդական ճակատի և ազգային-ազտագրական շարժման կազմակերպությունների մեջ, վորպեսզի ներսից պայմեննեն դրանք։

Յազրնիայում տրոցկիստներին մնվանում են «կոմիուրգական» բաժնի ուղեղային տրեստ։ Նրանք, վոստիկանության կողմից հատկապես կազմակերպված գպրոցներում, յազրնիական լրտեսներին սովորեցնում են կոմունիստական և բանվորական շարժման գեմ պայքարելու մեթոդները։ Զենատանում տրոցկիստները դործում են վորպես յապոնական ուղղական լրտեսներ։ Բեյզինի յապոնական հետախուզության պետը դաշտի վեկուցման մեջ նրանց մասին գրել ե.

«Տրոցկիստների խմբին պետք է պաշտպանել և ոժանդակել նրա հաջողություններին, վորպեսզի նրա դործունեյությունը Զինատանի դանագուն վայրերում շահ և ոգուտ բերի կայսրությանը, վորովհետև այդ չինացիները յերկրի միավորման ավելողներն են։ Նրանց աշխատանքն աչքի յե զարնում բարձր տեխնիկայով և վարպետությամբ»։

Խոպանիայում տրոցկիստները ֆաշիստական Գերմանիայի և Խոտիայի հետախուզություններն են, հինգերորդ դորառյան գործականները, վորոնք հակահեղափոխական խոռվություն են քարձացնում պայքարող ժողովրդական բանակի թիկունքում։ Տրոցկիստներն ամենուրեք դործում են վոր-

տությունների գերն իդեալականացնելու, նրանց խմբերիալիստական բնույթը քողարկելու մեջ։ Այդպիսի տենդենցիների յերկան դալը, թեկուզ և սաղմնային ձևով, վկայում է ոպրորունիզմի գեմ պայքարը սրելու անհրաժեշտության մասին։

Պրոֆմիություններում կոմունիստների աշխատանքի ընդհանուր, անվիճելի բարելավման և այդ բնագավառում ձեռք բերված միքանի զգալի հաջողությունների հետ մեկտեղ, կոմկուսակցությունների մեծ մասը դեռևս չի կարողացել ամուր դիրքեր նպածել պրոֆմիություններում, պրոֆմիութենական ժարտական ակտիվ համարմբել և լիկվիդացիայի յենթարկել ռեակցիոն տարրերի ազդեցությունը պրոֆշարժման մեջ։

Կոմկուսակցությունները գեռևս չեն սովորել ինչպես հարկն և պայքարել Փաշիստական դեմադոգիայի գեմ, չեն կարողացել ազգային հարցում գերմանական Փաշիզմի կատարած սպեկուլացիան մերկացնել Սաարում, Դանցիգում, Սուդետական մարզում։

Նրանք գեռևս թույլ են տիրապետել իրադարձությունները նախատեսելու, դրանց մեջ զանազան պետությունների, կոմկությունների և զաստարդերի կատարած գերը հաշվի առնելու, թշնամու մանյուլյները նախորդ տեսնելու և նրա ոլլանները ժամանակին խորտակել կարողանալու ստալինյան մեծ արվիստին։

Կոպիտալիստական յերկրների կոմունիստները բարձր չափով նախապատրաստված չեն իրադարձությունների կարուել չըջադարձերին և դեռևս չեն տիրապետել պայքարի այն ձեռերին, վորոնք թելադրվում են միջազգային լարված իրադրությամբ։ Սակայն անհրաժեշտ են չել, վորովայքությամբ այդ ձեռերի յուրացման գործում ել կոմկուսակցությունների կողմից զգալի աշխատանք և կատարված։ Խողանական ժողովուրդը յերբեք չի մոռանա այն ոգնությունը, վորը համաշխարհային կոմունիստական շարժումը ցույց տվից նրան ինտերնացիոնալ բրիգադների ստեղծում։

Ինտերնացիոնալ բրիգադներում կային վոչ միտյն կո-

մունիստներ, բայց այդ գործի նախաձեռնությունը, նբակազմակերպումը պատկանում է նրանց։ Վրանուական կամկուտակցությունն այդ գործի համար առանձնացրեց իր առավել ընդունակ աշխատողներին, իր լավագույն կազմակերպիչներին։ Այդ հեշտ խնդիր չեր՝ միքանի տասնյակ հազար մարդ անցկացնել ամուր փակված սահմաններով, ծովերով և նույնիսկ Ատլանտյան ովկիանոսով։

Բուրժուազիան կամավորների շուրջկաներ եր կազմակերպում, հետապնդում և զատի յեր յենթարկում նրանց։ բայց մարդիկ գնում եյին հակառակ բոլոր խոչընդուների, դիշերով մինչեւ գոտին ձյան մեջ թաղված անցնում եյին լեռնային կածաններով, լողում եյին ձկնորսական մակույկներով, ամեն բոպե խեղդվելու վտանգին յենթարկվելով։ Կամավոր եյին գնում Փրանսական պրոլետարները, Փարելի կոմունարների թոռները, խոտական եմիգրանտները, գերմանական հակաֆաշիստները, հիմնալի սնայպերներ-կանագական անտառահապները, գնում եյին լեհական բանվորները, վորոնց Դոմբրովկու անվան գումարտակն երրոյի վրա կատարած հարձակման ժամանակ, չսպասելով պոնտոնային կամուրջների կառուցմանը, լողալով անցավ գետը և առաջինը նետվեց թշնամական ուժերի զանդվածի վրա։

Հիսունյերեք յերկրների կոմկուսակցությունները բաւոն թափով ինտերնացիոնալ բրիգադների շարքերը նետվող մյօւս մարտիկների հետ այնտեղ ուղարկեցին կենտկոմների անդամներ և բավական թվով կուսակցության դեկավար ակտիվ անդամներ։ Այդտեղ կային այնպիսի մարդիկ, ինչպես զերմանական համակենտրոնացման ճամբարում հաշմված՝ զերմանական կոմկուսակցության կենտկոմի անդամ Հանունցյմերը, վորը Պալասետում ընկալ «Ռուտ Ֆրոնտ» բացականչությամբ։ Այդտեղ կային հունդարական ծեր կոմունիստ Խեվեշի տիսկի մարդիկ, վորը Ռակոշի անվան գումարտակի գլուխին անցած՝ Ռևսկայի մոտ գրոհեց հակառակորդի բետոնապատ ամրության վրա, վերցրեց այն, բայց ինքը հերոսական մահով զոհվեց գումարտակի կոմիսարի հետ միասին։ Այդտեղ կային անդլիական բեռնաբար տվածեկնայի շոփեր Զոնի տիպի շարքային հասարակ չարտիկ-

ներ, վորը հակառակորդի փոթորկային կրակի տակ ջուր-
հասցրեց ծարավից նվազող մարտիկներին և մահացու վի-
րավորված՝ ասում եր. «Յեթե այս տեսներ ընկեր Ստալի-
նը, նա կիսինք իմ ուսին և կասեր՝ Դու քեզ լավ պահեցիր,
ու հականալի ընկեր ես, Զո՞ն»; (Բուռն ծափահարություն-
ներ):

Ի՞նչ մարդիկ են դրանք: Դրանք ստալինյան դարաշըր-
ջանի մարդիկ են, յերբ հերոսությունը դառնում է կուսակ-
ցական և անկուսակցական բոլշևիկի կերպարի անկապտելի
ժամը: Դրանք նույն այն ստալինյան կոմիվածքի մարդիկ են,
գորակիուք եյին նաև նրանք, ովքեր Խաստն ճիմ մոտ գրո-
ւի եյին գնում—Հայուն հայրենիքի, Հանուն կոմունիզմի,
Հանուն Ստալինի կոչով: (Համագումարը վաստի կանգնած
ծափահարում ե: Բացականչություններ՝ «Կեցցե՛ մեծ Ստա-
լինը»: Բուռն ծափահարություններ):

Ինտերնացիոնալ բրիդադիների ստեղծումը—դա հա-
մաշխարհային կոմունիստական շարժման հասունության
ցուցանիշն է, դա կոմինտերնի սեկցիաների բոլշևիկյան կո-
մունի և, դա կոմունիստական կաղըրերի ստուգումն և կրա-
կի մեջ:

Այդպես ուրեմն, հանրագումարը տանք:

Անցած հինգ տարում աճել, ամրապնդվել և առնացել է
կոմունիստական շարժումը: Աճել են բոլոր լեզար կոմիու-
սակցությունները և ուժեղացել են նրանց ազդեցությունը
ժամանակի վրա: Իրենց շարքերը վերակառուցում են հետ
մնացած անլեզար կուսակցությունները, իրենց գելքարին
պայքարում տալով մեծ հերոսության և անձնուրացության
որինակներ: Վորոշ կոմկուսակցություններ իրենց յերկեր
կյանքում արդեն քաղաքական լուրջ գործոն են դարձել,
մյուսներ՝ դառնում են: Աճում է կոմունիստական ու սոցիալ-
դեմոկրատական բանվորների և կոմունիստական ու սոցիալ-
դեմոկրատական կուսակցությունների ակտիվի մերձեցումը:
Մեծացել ե պրոետարքների վատահությունը գեպի կոմու-
նիստները: Կոմունիստներն ավելի լավ են սովորել արտա-
հայտել մասսաների: Կարիքներն ու պահանջները, խոսել
իրենց բանվոր դաստիարգի և իրենց ժողովրդի լեզվով:

Աւժեղացել է կոմկուսակցությունների դադավարական հա-
մախմբվածությունը: Մյունիսենի որերին, վորը ժողովությու-
ներին, բուրժուական և սոցիալ-դեմոկրատական կուսակցու-
թյուններին բաժանեց կապիտալանտների և ֆաշիզմին ընդ-
դիմադրելու կողմնակիցների, կոմունիստները այն միակ
կուսակցությունն եյին, վորը պահպանեց իր քաշացա-
կան և կարգակիրպական միաձուլությունը:

Բայց, այնուամենայնիվ, կոմկուսակցությունների քա-
նակական աճը և մասսաների մեջնրանց ազգեցության աճումը
չի համապատասխանում այն պահանջներին, վոր գրած են
կոմինտերնի սեկցիաների առաջ դասակարգացին պայքարի
սրմամը և յերկրորդ համաշխարհային խմբերի ամսականութական
պատերազմի ծավալմամբ:

Դ) ՀԱՄԱՇԽԱՐՀԱՅԻՆ ՌԵԱԿՑԻՍՅԻ ԴԵՄ ԿՈՄԿՈՒՆԿՑՈՒ-
ԹՅՈՒՆՆԵՐԻ, ՊՐՈԼԵՏԱՐԻԱՏԻ, ԱՇԽԱՏԱՎՈՐՈՒԹՅԱՆ
ՄՂԵԼԻՔ ՊԱՅՔԱՐԻ ՈՒՂԻՆ

Ֆաշիզմի և կողոստիչ սրաբերազմների դեմ հաջող
պայքարելու շահերը պահանջում են, վոր աշխատավորու-
թյունն իր համար պարզի, թե ո՞ւր և տանում համաշխար-
հային սեակցիան, և նշի նրա նենդ մտադրությունները վի-
ճեցնելու իր ուղին:

Ի՞նչ է ուզում սեակցիան: Նա ուզում և ճգմել իսպանա-
կան հանրապետությունը, իսպանիայում հաստատել գեր-
մանո-իտալական ինտերվենտներին և անդլո-Փրանսական
բանկիրներին հաճելի կարգեր, այնուհետև ձեռնամուխ լինել
ֆրանսիային, ուղղիկաների ձեռքով խփել կոմունիստական
կուսակցությանը, վախեցնել մանր բուրժուաներին այն հե-
րիաթներով, թե կոմունիստներն իրեն թե պատերազմի
կուսակցությունն են, վերջ տալ ժողովրդական ճակատին,
իսկ այնուհետև, վորպես քամբած լիմոն, ազրի արկղ նե-
տել նաև սաղիկաներին, բաց անել ֆաշխատական ստահակ-
ների առաջ դեպի իշխանությունը տանող ճանապարհը:

Անդիմայում ուսակցիան ուզում է շատ տարիներով ամ-
րապնդել պահպանողականների, վորպես Փաշաղակության

փրկիչների», իշխանությունը, լեյբորիստական պարագուխների ձեռքով ճախողել ժողովրդական ճակատի շարժումը, բարոյալքել և ուժազրկել անդլիական բանվոր դասակարգը. ԱՄՆ-ում՝ ոգնել Ֆորդերին, Մորդաններին և Հերստերին՝ ճգմելու գեմովկրատական շարժումը:

Ռեհակցիան կցանկանար ջախջախել բանվորական շարժումը, իր հաշիվը տեսնել սոցիալիզմի յերկրի հետ:

Ի՞նչ են ուղում բանվոր դասակարգը և աշխատավորությունը: Նրանք ուղում են, ինչ գնով ել լինի, ոգնել իսպանական ժողովրդին իր տանը հաստատելու թրեն հաճելի կարգեր, կազմակերպել խապանական ժողովրդի միջազգային պաշտպանությունը, այնպիսի շարժում ծավալել ամբողջ աշխարհում, վոր ունակցիան չհամարձակվելի խեղդել իսպանական ազատ ժողովրդին:

Նրանք ցանկանում են Հեռավոր Արևելքում թույլ չտալ բաժանելու Զինաստանը, ոգնել չին ժողովրդին իր յերկրից գուրս քենու յապոնական հափշտակիչներին. մասսաների շարժումով բուրժուական կառավարություններին հարկադրել գալարեցնել յապոնական ուղղմամոլներին ցույց տրվող ողնությունը և Զինաստանին մատակարարել անհրաժեշտ ամեն՝ թշնամու վրա հաղթանակ տանելու համար:

Ֆրանսիայում բանվորները ցանկանում են վերստին ժողովրդական ճակատի կողմը նվաճել գյուղացիության և քաղաքային մանր բուրժուազիայի տատանվող մասը, վորն ավելի ու ավելի յև համոզվում, վոր մյունիսինյան քաղաքականությունը Փրանսական ժողովրդին դարձնելու յև գերմանական Փաշիզմի վասալը. վո՛չ միայն պաշտպանել, այլև ընդլայնել ժողովրդական ճակատն այն չերտերի հաշվին, վորոնք չեն ցանկանում վոչ զնալ և վոչ ել ուրիշներին տանել Փաշիստական ազգեսորների առաջ կապիտուլացիայի կործանարար ուղիղով:

Անգլիայում բանվորները ցանկանում են մինչեւ վերջը հացնել ժողովրդական ճակատի ստեղծման համար արդեն սկսված պայքարը, դրանով իսկ վճռական հարված հասցնել վոչ միայն անդլիական, այլև համաշխարհային ունակցիային. միենույն ժամանակ, ժողովրդական ճակատի համար

մղմող պայքարի պրոցեսում՝ չեղոքացնել անգլիական բուրժուազիայի պրոֆաշխուտական տարրերին, պաշտպանել Փաշիստական ազգեսորներին հակահարված տալու կողմնակիցներին:

ԱՄՆ-ում աշխատավորները ցանկանում են դեմոկրատական շարժման ամրապնդմամբ ու ընդարձակմամբ խոչընդուն հանդիսանալ ունակցիոն, պրոֆաշխուտական տարրերի՝ իշխանության գլուխ անցնելուն:

Ֆաշիստական դիկտատուրայի յերկրներում՝ Գերմանիայում, Յապոնիայում, Իտալիայում ամբողջ աշխարհի աշխատավորները ձգտում են հասնել այդ յերկրների կառավարությունների պարտությանը պատերազմում, նրանք ուղում են այդ յերկրների ժողովուրդներին ոգնել՝ դուրս գալու ֆաշիստական ունիմի դեմ ուղղված մասսայական բացահայտ պայքարի լայն ճանապարհը, մի պայքարի, վորը տանում և դեպի ֆաշիստական իշխանության տապալումը, վորով կենսականորեն շահագրգուված են միջազգային բանվոր գասակարգը և բոլոր աշխատավորները: Նրանք ցանկանում են խանդարել համաշխարհային ունակցիային՝ փրկողակ գցելու Գերմանիայի, Իտալիայի և Յապոնիայի ֆաշիստական կառավարություններին, վորոնք գլորվում են Փինանսական սնանկության անդունդի մեջ: Նրանք չեն ուղում թույլ տալ, վոր համաշխարհային ունակցիան պարենի, չումքի, հանգաքարի, նամիթի և այլ աղբյուրներ տրամադրի ֆաշիստական կառավարություններին՝ նոր կողոպտիչ պատերազմներ ծավալելու համար: Նրանք ուղում են խանդարել թույլ ժողովուրդների վրա հարձակվող ֆաշիստական հափշտակիչներին, —վորոնք ամեն բանից ավելի վախենում են լուրջ ընդդիմագրությունից, —հեշտ «Հաղթանակներ» տանել:

Նրանք ստանդում են կազմակերպել միջազգային բանվոր գասակարգի, ամբողջ աշխարհի հակաֆաշիստական ուժերի դիմադրությունը ֆաշիստական եքսպանսիայի դեմ, ժողովուրդների տնտեսական և քաղաքական ստրկացման դեմ, վորպես նրանց ուղղմական ստրկացման նախերգանքի: Նրանք ուղում են ոգնել դերմանական Փաշիզմի դեմ մզվող

փրկիչների», իշխանությունը, լեյբորիստական պարագությունների ձեռքով ձախողել ժողովրդական ճակատի շարժումը, բարոյալքել և ուժազրկել անդլիական բանվոր դասակարգը. ԱՄՆ-ում՝ ողնել Ֆորդերին, Մորդաններին և Հերստերին՝ ճգմելու դեմոկրատական շարժումը:

Ռեակցիան կցանկանար ջախջախել բանվորական շարժումը, իր հաշիվը տեսնել սոցիալիզմի յերկրի հետ:

Ի՞նչ են ուզում բանվոր դասակարգը և աշխատավորությունը: Նրանք ուզում են, ինչ գնով ել լինի, ողնել իսպանական ժողովրդին իր տանը հաստատելու թրեն հաճելի կարգեր, կազմակերպել իսպանական ժողովրդի միջազդային պաշտպանությունը, այնպիսի շարժում ծավալել ամրող աշխարհում, վոր ուեակցիան չհամարձակվի խեղդել իսպանական ազատ ժողովրդին:

Նրանք ցանկանում են ձեռավոր Արենելքում թույլ չտալ բաժանելու Զինաստանը, ողնել չին ժողովրդին իր յերկրից գուրս քշելու յապոնական հափշտակիչներին. մասսաների շարժումով բուրժուական կառավարություններին հարկադրել դադարեցնել յապոնական ռազմամոլներին ցույց տրվող ողնությունը և Զինաստանին մատակարարել ամհրաժեշտ ամեն բան՝ թշնամու վրա հաղթանակ տանելու համար:

Ֆրանսիայում բանվորները ցանկանում են վերստին ժողովրդական ճակատի կողմը նվաճել գյուղացիության և քաղաքային մանր բուրժուազիայի տատանվող մասը, վորն ավելի ու ավելի յե համոզվում, վոր մյունխենյան քաղաքականությունը Փրանսական ժողովրդին դարձնելու յե գերմանական Փաշիզմի վասալը. վո'չ միայն պաշտպանել, այլև ընդլայնել ժողովրդական ճակատն այն շերտերի հաշվին, վորոնք չեն ցանկանում վոչ գնալ և վոչ ել ուրիշներին տանել Փաշիստական ազրեսորների առաջ կապիտուլացիայի կործանարար ուղիով:

Անգլիայում բանվորները ցանկանում են մինչև վերջը հասցնել ժողովրդական ճակատի ստեղծման համար արդեն սկսված պայքարը, դրանով իսկ վճռական հարված հասցնել վոչ միայն անդլիական, այլև համաշխարհային ուեակցիային. միևնույն ժամանակ, ժողովրդական ճակատի համար

մղվող պայքարի պրոցեսում, չեղաքացնել անգլիական բուրժուազիայի պրոֆաշիստական տարրերին, պաշտպանել ֆաշիստական ազրեսորներին հակահարված տալու կողմնակիցներին:

ԱՄՆ-ում աշխատավորները ցանկանում են դեմոկրատական շարժման ամրապնդմամբ ու ընդարձակմամբ խոչընդունակության ու ակցիան, պրոֆաշիստական տարրերի՝ իշխանության գլուխ անցնելուն:

Ֆաշիստական դիկտատուրայի յերկրներում՝ Գերմանիայում, Յապոնիայում, Խոալիայում ամբողջ աշխարհի աշխատավորները ձգտում են համեմատել այդ յերկրների կառավարությունների պարտությանը պատերազմում, նրանք ուզում են այդ յերկրների ժողովուրդներին ողնել՝ դուրս գալու Փաշիստական ուժիմի դեմ ուղղված մասսայական բացահայտ պարագարի լայն ճանապարհը, մի պայքարի, վորը տպնում և դեպի Փաշիստական իշխանության տապալումը, վորով կենսականորեն շահագրգուված են միջազդային բանվոր դասակարգը և բոլոր աշխատավորները: Նրանք ցանկանում են խանգարել համաշխարհային ուեակցիային՝ փրկողակ գցելու Գերմանիայի, Խոալիայի և Յապոնիայի Փաշիստական կառավարություններին, վորոնք գլորվում են Փինանսական սնանկության անդունդի մեջ: Նրանք չեն ուզում թույլ տալ, վոր համաշխարհային ուեակցիան պարենի, հումքի, հանքաքարի, նաևթի և այլ աղբյուրներ տրամադրի Փաշիստական կառավարություններին՝ նոր կողոպատիչ պատերազմներ ծավալելու համար: Նրանք ուզում են խանգարել թույլ ժողովուրդների վրա հարձակվող Փաշիստական հափշտակիչներին, —վորոնք ամեն բանից ավելի վախենում են լուրջ ընդդիմադրությունից, —հեշտ «հաղթանակներ» տանել:

Նրանք պահանջում են կազմակերպել միջազդային բանվոր դասակարգի, ամբողջ աշխարհի հակաֆաշիստական ուժերի գլմադրությունը Փաշիստական եքսպանսիայի դեմ, ժողովուրդների տնտեսական և քաղաքական սորկացման դեմ, վորպես նրանց սազմական սորկացման գլմադրությունից, —հեշտ «հաղթանակներ» տանել:

պայքարին, Ավստրիայի ստրկացված ժողովրդի պայքարին, Զեխո-Սլովակիայի, Հունգարիայի ստրկացված ժողովուրուների պայքարին, Ռումինիայի, Հարավ-սլավիայի՝ ստրկացման սպառնալիքի առաջ կանոնած ժողովուրդների պայքարին: Նրանք ուզում են պաշտպանել հարեշական ստրկացված ժողովրդին՝ ընդդեմ իտալական Փաշիզմի: Նրանք պայքարում են ժողովուրդների նակատ, Փաշիզմի ազդեցության ստեղծելու համար:

Աշխատավորները ցանկանում են միջազդային բանով գառակարգի միասնական ճակատ, զորպեսզի վերջ տան սոցիալ-դեմոկրատիայի ռեստրացիոն պարագությունների կապիտուլանտական քաղաքականությանը: Այդպիսի ճակատը դուրս կրերի բանվորական շաբթումը դիմակիորույս վիճակից, կազմալուծումից դեմի Փաշիզմի դեմ հաղթական մարտերի ճանապարհը: Նա կրաքարացնի միլիոնավոր պրոլետարների հավատը գեպի իրենց ուժերը, այդ հավատով կտորորի աշխատավորության ամենալայն խավերին, գյուղացիությանը, քաղաքային ստորին խավերին: Նա բոլոր յերկներում կրաքարացնի ժողովրդական մասսաների դիմագրաւթյան ուժն ընդդեմ Փաշիստական ազգեստայի, Գերմանիայի, վոտքի կանքի թափակայի և Յապոնիայի ժողովուրդներին՝ Փաշիստական դիկտատորան տապալելու: Միջազդային միասնական բանվորական նակատի հաստատումն ամենածանր պարտությունը կլինի Փաշիզմի համար:

Աշխատավորները ցանկանում են կապիտալիստական յերկների բանվոր գասակարդի միասնական ճակատը խորհրդային բանվոր գասակարդի հետ, խորհրդային զինված ժողովրդի հետ, վորն ունի հզոր պետություն, հաղթանակած սոցիալիզմի նյութական ուժ: Այդ ճակատը կլինի իրազալության խական յերաշխիքը: Այդպիսի ճակատի անհարտակելի ժայռին դեմ առնելով իր ճակատը կիշրի համշյառային ռեակցիան:

Կապիտալիստական յերկների աշխատավորները, վորոնց հուսահատության զուտն են հասցրել կրիզիները,

գործազրկությունը, աղքատությունը, Փաշիստական տեսությը, իմպերիալիստական պատերազմները, վորոնց շարժման մեջ են դրել խորհրդային ժողովրդի սոցիալիստական վիթխարի հաղթանակները, ուզում են ապրել առանց Փաշիզմի, առանց կապիտալիզմի: Նրանք սոցիալիզմն են ուզում: Եեվ հատկապես զրա համար և կատաղում չունչը փշող կապիտալիստական աշխարհը: Նա ուզում է իրեն փրկել Փաշիզմով: Բայց Փաշիզմը կապիտալիզմին չի փրկի կործանումից, վորովհետեւ Փաշիզմը միայն դեպի խորքն է քշում մասսաների գժողությունը, նախապատրաստում է վիթխարի կործանիչ ուժով պայքիյուն: Ֆաշիզմը չի փրկվի իմպերիալիստական պատերազմներով, վորովհետեւ նրա իմպերիալիստական պատերազմներն ազատ են արձակում հեղափոխությունները: Կապիտալիզմը չի փրկվի աշխարհի նոր բաժանումով, վորովհետեւ աշխարհի նոր բաժանումները միայն խորացնում են կապիտալիստական քառուր:

Եռևնը փչող կապիտալիստական աշխարհն իրեն չի փրկի ԽՍՀՄ դեմ հականեգափոխական պատերազմ մղելով, այլ միայն կարագացնի իր սեփական կործանումը: Մեծ խորհրդային ժողովրդի զինված հականարվածը շարժման մեջ կզնի աշխատանքի ամբողջ աշխարհը, բոլոր նրանց, ուժ ազատության, աշխատանքի, լավագույն կյանքի, յերկրի անկախության իրավունքները վոտնատակ և արել Փաշիզմը: Նա՝ յերկրագնդի բոլոր ծայրերում վոտքի կանքի պղուետարներին ու աշխատավորներին, վորոնք գիտակցում են, վոր հասել և իրենց գարսվոր տանջանքների հատուցման ժամը: Նա ամբողջ աշխարհում կարձակի հակաֆաշիստական այն ուժերի հզոր շարժումը, վորոնք խրախուսված կլինեն խորհրդային ժողովրդի կողմից Փաշիզմին արվող հականարվածի վիթխարի ուժից: Նա դեպի պատերազմ կմզի այն ժողովուրդներին, վորոնք մինչ այդ խուսափում եյին Փաշիզմի հետ դուեմարտելուց: Նա Փաշիզմի դեմ կղարձնի Փաշիստական պետությունների ժողովուրդներին, վորոնք դեմք կունենան իրենց ձեռքը: Ֆաշիստական կառավարությունների համար դա կլինի պատերազմ վոչ միայն ԽՍՀՄ դեմ, այլև պատերազմ սեփական ժողովուրդների

գեմ։ Խորհրդային ժողովրդի համար, ամբողջ աշխարհի աշխատավորության համար, ամբողջ առաջավոր և պրոլետական ժամանակի ժամարդագործ և պրոլետական պատերազմը, վորպիսին յերբեք չի յեղել մարդկության պատմության մեջ, մի պատերազմ, վորն «անպայման մի ամբողջ շարք հեղափոխական համարդիցներ բաց կանի հակառակորդների թիկուներմ, բայց այլով և բարոյալքելով իմպերիալիզմի շարքերը»։ (Լենին և Ստալին, Հատ. III, էջ 10)։

ԿՈՄԻՏԵՐՆԻ 20 ՏԱՐԻՆ ԼԵՆԻՆՅԱՆ-ՍՍԱԼԻՆՅԱՆ ՈՒՂԻՈՎ

Ընկերներ։

Համեկ(ր)կ ԽVIII համագումարն իր նիստերը գումարում են այն որերին, յերբ լրանում են կոմինտերնի հիմնադրման քսանամյակը։

«III, Կոմունիստական ինտերնացիոնալի համաշխարհային-պատմական նշանակությունը, —գրել են Անդրեյ, —այն են, վոր նա սկսել են կյանքում կենապործել Մարքսի մեծագույն լոգունգը, մի լոգունգ, վորը սոցիալիզմի և բանվորական շարժման դարավոր գարգացման հանրագումարն են կատարել, մի լոգունգ, վորն արտահայտվում է պրոլետարիատի դիլտատուրա հասկացողությամբ»։ (Լենին, Յերկերի ժողովածու, Հատ. XXIV, էջ 248, ոռուերեն)։

Կոմունիստական ինտերնացիոնալն ընթանում եր Լենինի-Ստալինի ուղիով, յերբ համախմբեց մեծ սոցիալիստական հեղափոխության համականակի չնորհիլ բոլոր յերկը կը լին իր բարեկանությամբ ողնում եր բուրժուական ու աշխատական աշխատական անցնելու բանվոր դասակարգի և աշխատավորության վրա։

Բայց այս դաշտաճանությամբ պրոլետարական հեղափոխության շահերին՝ առաջին համաշխարհային իմպերիալիստական պատերազմի ժամանակի։

Կոմունիստական ինտերնացիոնալն ընթանում եր լենինյան-ստալինյան ուղիով, յերբ բոլոր ուժերը գործ եր գնում կենտրոնական Յելլուպայի 1918—23 թվերի հեղափոխական մասսաների շարժումն ուղղելու գեղի կապիտալիզմի տապալումը։ Նա ընթանում եր այդ ուղիով, յերբ պայքարում եր «ռեֆորմների» և բուրժուական դեմոկրատիայի գեմ, վորոնց ողնությամբ բուրժուազիան ցանկանում եր ֆրկվել հեղափոխական մասսաների գրոհից և փակել պրոլետարական հեղափոխության ճանապարհը։

Կոմինտերնն ընթանում եր Լենինի-Ստալինի ուղիով, յերբ կապիտալիզմի մասնակի և հարաբերական կայունացման շրջանում կրակը կենտրոնացրեց սոցիալ-դեմոկրատիայի վրա, վորն իր քաղաքականությամբ ողնում եր բուրժուական ու աշխատական ամրապնդվելու և հարձակման անցնելու բանվոր դասակարգի և աշխատավորության վրա։

Կոմինտերնն ընթանում եր այդ ուղիով, յերբ իր շարքերը մաքրում եր 1918—23 թվերի հեղափոխական վերելքի ալիքով պատահականորեն կոմունիստական ափը քշված ուղեկիցներից, յերբ անողոք կերպով արմատախիլ եր անում ոպորտունիստական վարակը, սոցիալ-դեմոկրատիզմի, ցենտրիզմի, մնարխութինդիկալիզմի եղեղուղիվայի մնացորդները։ Նա ընթանում եր այդ ուղիով, յերբ վերցրեց իր սեկցիաների բոլցերի կացման կուրսը, պայքար մղեց յերկու ճակատի վրա, գուրու վոնեց անսկզբունք Փրակցիոնականությունը և կողմնորոշվեց մարտերում միաձույլ կոմկուսակցություններ կուղու կողմը։

Լենինյան-ստալինյան ուղիով եր ընթանում կոմինտերնը, յերբ համաշխարհային տնտեսական կրիզիսի հետևանքով հարձակվող Փաշիզմի, սկսվող իմպերիալիստական պատերազմների դեմ-հանդիման, մասսաներին կոչ եր անում միասնական բանվորական և հակաֆաշիստական ժողովրդական ճակատ հաստատել Փաշիզմի և իմպերիալիստական պատերազմի գեմ։ Դրանով իսկ կոմինտերնը պատասխանում

եր միլիոնավոր աշխատավորների իղձերէն, վորոնք ցանկանում եյն ավելի կուռ համախմբել իրենց շարքերը, միավորլել, վորպեսզի ընդհանուր ուժերով ազատվեն ֆաշիստական տեսորի տանջանքներից, կողովախչ պատերազմների արյունավի գժութեց, կապիտալիստական քայլայվող հաստրակարգի գաղանություններից:

Կոմիտենի քանամյա ուղին, սոցիալիստական հեղափոխության, պրոլետարիատի դիկտատուրայի համար մղվող պայքարի ուղին—այդ հետ ուղի չէ: Դա զուգորդված ե վոչ միայն հաղթանակներով, այլև վիթխարի գիշարություններով: և ժամանակավոր պարտություններով:

«Հեղափոխությունը, —ասում ե ընկեր Ստալինը, —զարգանում ե սովորաբար վոչ թե ուղիղ բարձրացող գծով, անընդհատ անող վերելի կարգով, այլ զիգզագներով, հարակումների և նահանջների միջոցով, մակրացությունների և տեղատփությունների ցով, մակրացությունների և միջոցով, վորոնք զարգացման ընթացքում կոփում են հեղափոխության ուժերը և նախապատրաստում են նրա վերջնական հաղթանակը»: (Ժողովածու Լենին և Ստալին, հ. III, հջ 7):

Այս քանանուարվա ընթացքում համաշխարհային բուրժուազիան ամեն բան, վորպեսզի յերկրի յերեսից ժուազիան արել և ամեն բան, վորպեսզի յերկրի յերեսից նաև կոմունիստական շարժումը: Նա ձերբակալում, տանչնջի կոմունիստական շարժումը: Նա նրանց քշում եր ջում, սպանում եր կոմունիստներին: Նա նրանց քշում եր ձեռնարկություններից, զրկում եր աշխատանքից, շարդեր եր կազմակերպում նրանց գեմ: Նա հրդեհում եր ույիստապեսները, թխում եր «կոմինտերնական» կեղծ փաստաթղթեր, կնքում եր միջազգային վոստիկանական համաձայություններ: Կոմունիստների գեմ քանիցս արշավի յեն ձիւնությունները: Կոմունիստների գեմ քանիցս արշավի յեն զեկել բուրժուազիայի դինակիրները, սոցիալ-դեմոկրությունների և ուժորմիստական պրոֆմիությունների ուսակերտությունները:

Բանվոր զասակարգի կատաղի թշնամիները, դառնալով ֆաշիստական հետախուզությունների գործակալներ, փորձում եյն կոմունիստական շարժումը շեղել բոլցելիյան հանապարհից, քայլայի և կործանել այն:

Տիջազգային կոմունիստական շարժմանն ողնեց մերկացնելու և տապալելու դասակարգային թշնամու զործականների հակահեղափոխական մտադրությունները: Նրա զեկավարությամբ Համել(ը)կ-ն զլիսովին ջարդեց նրանց, ֆաշիստական անարգ մժողովներին սրբեց անդասակարգ սոցիալիստական հասարակության կառուցողների հաղթական ուղուց, դրանով իսկ ամրապնդեց համաշխարհային կոմունիզմի դիրքերը:

Ընկեր Ստալինը վոչ միայն պաշտպանեց Մարքսի—Ենգելսի—Լենինի մեծ ուսմունքը թշնամական տարրերի խեղաթյուրումներից, այլև ե'լ ավելի գարուացրեց՝ կապիտալիզմի ընդհանուր կրիզիսի և ԽՍՀՄ մեջ սոցիալիզմի հաղթանակի գարագրջանի համեմատ: Նա այդ ուսմունքով զինեց միջազգային պրոլետարիատին, ե'լ ավելի լայնացրեց նրա մտահորիզոնը, ե'լ ավելի կոնկրետացրեց նրա պայքարի հեռանկարները, բոլոր յերկրների բանվորներին լցրեց հաղթանակի ե'լ ավելի մեծ հավատով:

Ընկեր Ստալինի զեկավարությամբ ԽՍՀՄ ժողովուրդները կանգնեցրել են սոցիալիստական հղոր բերդը, որեցոր ուժեղացրել են նրան իրենց սոցիալիստական հաղթանակներով, դրանով իսկ նրանք ամրացրել են միջազգային պրոլետարիատի և ամբողջ աշխարհի աշխատավորության գիրքը:

Համաշխարհային բուրժուազիայի հույսերը խորտակվեցին:

Դրանք խորտակվեցին այն պատճառով, վոր կոմունիզմը չի կարելի վոչնչացնել, ինչպես չի կարելի վոչնչացնել նաև նրա կրողին—բանվոր դասակարգին, վորովհետև կոմունիզմը բանացված արտահայտությունն ե բանվոր դասակարգի արժատական շահերի, նրա շարժման վերջնական նավատակների, վորոնք համընկում են բոլոր աշխատավորների շահերի հետ: Նրանք խորտակվեցին, վորովհետև կոմունիզմի իդեան արդեն մարդկության լավագույն ներկայացուցիչների վերացական յերազը չէ: այդ իդեան իր նյութական մարմաւագումն ե գտել ԽՍՀՄ մեջ, վորը միջազգային բանվոր դասակարգին և բոլոր աշխատավորներին ցույց և տալիս նրանց ազատագրման ճիշտ ուղին:

Համաշխարհային բուրժուազիայի հույսերը խորտակվեցին այն պատճառով, վոր ԽՍՀՄ մեջ սոցիալիզմի կառուցման ստալինյան մեծ գործով ուժեղացված և ամրապնդված են ԽՍՀՄ բանվոր դասակարգի պրոլետարական ինտերնացիոնալ կապերը բուրժուական յերկրների բանվոր դասակարգի հետ։ Նրանք խորտակվեցին այն պատճառով, վոր սոցիալիզմի հղոր յերկիրն ամրապնդվում է վո՛չ թե որ-ավուր, այլ ժամ-առ-ժամ, այն պատճառով, վոր կոմկուսակցություններն իրենց առաջընթաց շարժումը լուսավորում են Մարքսի—Ենգելսի—Լենինի—Ստալինի անմահութեանքի ջահով։ (Բուռն ծափահարություններ)։

Համաշխարհային բուրժուազիայի հույսերը խորտակվեցին և կխորտակվեն այն պատճառով, վոր ամբողջ աշխարհի բանվոր դասակարգի և աշխատավորության շահերի պահակակետում կանգնած և աշխատավոր մարդկության հանճար ընկեր Ստալինը։

(Բուռն ծափահարություններ, բոլորը վոտքի յեն կանգնում, բացականչություններ՝ «Ուոա», «Կեցցե՛ համաշխարհային կոմունիզմի մեծ առաջնորդ ընկեր Ստալինը»)։

ՀԱՄԿ(Բ)Կ XVIII ՀԱՄԱԳՈՒՄԱՐԻ ԲԱՆԱԶԵՎԸ, ԿՈՍԻՆՏԵՐՆԻ ԳՈՐԾԿԱՄԻ ՀԱՄԿ(Բ)Կ ԴԵԼԵԳԱՏԻԱՆ ԱՇԽԱՏԱՆՔԻ ՄԱՍԻՆ ԸՆԿ ՄԱՆՈՒԻԼՈԿՈՒ ՀԱՇՎԵՏՄԱՆ ԱՌԹԻՎ,

(ԸՆԴՈՒՆՎԱԾ Ե ՄԻԱԶԱՅՆ)

Լսելով և քննարկելով Կոմիտերնի ՀԱՄԿ(Բ)Կ գելեգացիայի հաշվետվությունը, ՀԱՄԿ(Բ)Կ XVIII համագումարը հավանություն ե տալիս Կոմիտերնի ՀԱՄԿ(Բ)Կ գելեգացիայի բաղաբական գծին և պրակտիկ աշխատանքին։

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

Դ. ՓԱՓՈԽՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ ԴՐՈՒԹՅԱՆ ՄԵջ	5
Անցած հինգ ապրում լինչ և տեղի ունեցել կազիոսալիստական աշխարհում	6
Ի. ԿՈՄԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ԳԱՅՔԱՐԸ ՀԱՆՈՒՆ ՄԻԱՄՆԱԿԱՆ ՅԵՊ, ԺՈՂՈՎՔԴԱԿԱՆ ՃԱԿՈՄԻ	16
III. ԿՐՄՈՒՆԵՍԱԿԱՆ ՇԱՐԺՈՒՄԸ ԿԱՄՈՒՏԱԼԻՍԱԿԱՅԱՆ ՅԵՐԿՐԵՆՔՈՒՄ	37
Ա.) Կոմկուսակցությունների տակալիկայի միջանի հարցերը	—
Բ.) Կոմկուսակցությունների վիճակը	41
Գ.) Համաշխարհային ռեակցիայի զննման կոմկուսակցությունների, պրոմտաբժութ, աշխատավորություն մղելիք պայքարի ուղին	57
ԿՈՄԻՆՏԵՐՆԻ 20 ՏԱՐԻՆ ԼԵՆԻՆՑՍՆ-ՍՏԱԼԻՆՑՍՆ ՈՒՂԵԱՎ	62
ՀՈՄԿ (Բ) Կ X VIII ՀԱՄԱԳՈՒՄԱՐԻ ԲԱՆԱԳԵՎԸ ԿՈՄԻՆՏԵՐՆԻ ԳՈՐԾ- ԿՈՄԻ ՀԱՄԿ (Բ) Կ ԴԵԼԵԳԱՑԻԱՅԻ ԱՇԽԱՏԱՆՔԻ ՄԱՍԻՆ ԸՆԿ.	67

Հայերեն թարգմանության խմբագիր Բ. Ն. Գալիքյան
Տեխն. իմբ. Ս. Խաչառյան
Մըբագրիչ Հ. Մանելյան
Կոնորու սրբագրիչ Լ. Արովյան

Դպջմիտի լիազոր №—2510, հրատ. № 664
Գալիքյան № 64, տիրած՝ 25.000
Թղթի չափար $82 \times 110^{1/2}$ (32.000 տպ. Կիշ 1 տպ.
մամուլում) $4\frac{1}{2}$ տպ. մամուլ. $2\frac{1}{4}$ թէրթ թուղթ
Հանձնված և արտադրության 22/III 1939 թ.
Ստորագրված և տպագրելու 27/III 1939 թ.
Քինը 50 կ.

Գետերատ—Բաղաքական գրականության
հրատարակչության տպարան,
Յերևան, Ալահիկերդյան № 65

ՀՀ Ազգային գրադարան

NL0937766

3

3 АПР 1939

163

II

28329

417.5 50 4.

Д. МАНУЧИШВИЛИ

ДОКЛАД ДЕЛЕГАЦИИ ВКП(б) В ИККИ
НА XVIII СЪЕЗДЕ ВКП(б)

Аригваз—Издательство полит. литературы
Ереван, 1939